

МѢСЯЦЪ ІЮЛІА, ВЪ ВЪЗ-Н ДЕНЬ.

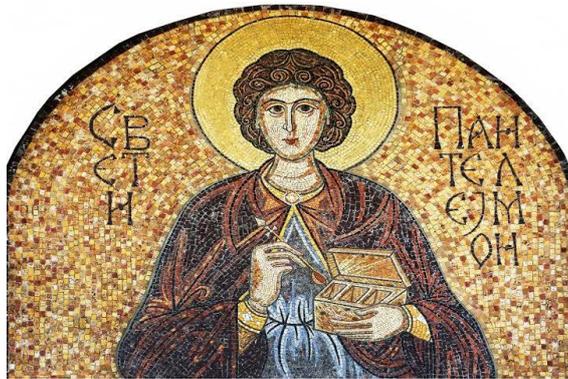
Ὁ ἅγιος Παντελεΐμων

СЛУЖБА, КАНОНЪ,
АКАФИСТЪ, МОЛИТВЫ,
ПРОЛОГЪ И ЖИТІЕ
СТОМУ ВЕЛИКОМЧНИКУ И
ЦѢЛИТЕЛЮ ПАНТЕЛЕИМОНУ.

НОВЫЙ СЕРБСКИЙ
2021.
СЕРБИЯ

**МѢСЯ ІУЛІА, ВЪ КЪЗ-Й ДЕНЬ.
[И МѢСЯ ДЕКЕМВРІА, ВЪ Ъ-Й ДЕНЬ].**

**ПАМЯТЬ СТЬЯГО ВЕЛИКОМЪЧНИКА
И ЦЕЛІТЕЛА ПАНТЕЛЕИМОНА.*1**

НА МАЛЪЙ ВЕЧЕРНИ.

На Гдѣ, возвѣхъ: стѣхѣры, на ѧ, гласъ ѧ:

Стецемса вѣрою и любобѣю, * и по долгу восхвалимъ стрѣтоутѣрпца
пантелеимона, * юности ѡбздѣтеля, въ старости жезла, * въ
болѣзняхъ застѣпника, безсребренника целителя, * нищихъ ѡбогатителя,
въ бѣгошествѣнхъ добраго водителя, * въ морн кормчѣа, вѣншвъ
повѣрника твѣрдаго. * молащеся, сѣце рцемъ: * ѿ, преславне великомъчнице
пантелеимоне, * предварѣ и измѣ ѿ всѣкъа нѣжды и болѣзни, * и сѣси
притекающѣа къ тебѣ, мѣтвѣми твоимѣи.

Стрѣтоутѣрпче пантелеимоне прехвальне, * ѿ хрѣтѣвы любвѣ ни ѡгнь,
ни раны, ни мѣчь, * ни ины мѣки разлѣчѣти тѣа возмогѣша: * но
мѣжески стѣвъ въ хрѣтѣвѣмъ исповѣданѣи посредѣ мѣчѣтелей, * пострадавъ
сѣси бѣгомѣдре до конца, * и нынѣ, вѣнценосецъ ликѣа на нѣсѣхъ, *
прилѣжнѣ молѣса ѡ дѣшѣхъ нашинхъ.

1 приреѣено (углавном) према два издања: 1) Слѣжба и ѡкадѣстѣа свѣтомѣа великомъченикъа и
целитѣла Пантелеимонѣа. – Иждивѣнѣемъ рѣскагѣа Пантелеимонѣова монастырѣа, чѣдѣ на ѧдѣѣѣ. Издаѣнѣ
пѣтѣе. Москѣа. Сѣнодѣальнаѣа тѣпографѣа, ѧѣа. ѿ московскѣагѣа дѣховно-цензѣрнагѣа комѣтѣта
печѣтѣть дозѣволаѣтѣа. Москѣа, ѧвгѣста кѣс-гѣа днѣа ѧѣа гѣда. Цензѣрѣа прѣотоѣрѣѣа ѧлѣѣандрѣа смѣрнѣѣа.
Репрѣнтнѣе издаѣнѣе 1996 гѣда, по благѣсловѣнѣю свѣтѣйшегѣа патриарха Московскѣого и всеѣа
Русѣа Алексѣя II, Подѣворѣе Русскѣого на Афѣоне Сѣято-Пантелеимонѣова монастырѣа в гѣ. Москѣе. 2)
„Мѣнеѣа июль, частъ 3“, Издаѣтѣльскѣй Советъ РПЦ, Москѣа 2002, по благѣсловѣнѣю свѣтѣйшегѣа
патриарха Московскѣого и всеѣа Русѣа Алексѣя II стр. 160-182.

Да радѣются соборы вѣрныхъ по всей землѣ * въ праздничный день * пѣматн * стѣтотѣрпца хрѣтова пантелеїмона, * стѣтѣ прїемшаго * за нже стѣтѣ крѣтнѣю претерпѣвшаго, црѣ хрѣта, * и гордыню безбѣжныхъ низложившаго дерзостно: * ѣгоже молимъ прилѣжно, * во дворѣ рѣнкѣа достїгнѣти * вѣрою творацымъ пѣматѣ ѣго.

Доблаго страдальца пантелеїмона, * по блгочтїи добрѣ подвижавшаго, * прїидите людїе, воспоимъ глголюще: * радѣса, твѣрдыи вѣры побѣрнче: * радѣса, хрѣта имѣвыи въ себѣ, ѣкоже пѣвелз: * радѣса, плавающихъ небѣрное прїстѣннче: * радѣса, наша похвалѣ * и црѣквн вѣрныхъ радѣванїе.

Глѣва, глѣсѣ ѿ:

Возсїа днѣсь слѣвнаа пѣматѣ твѣа, * пантелеїмоне многострадальне, * созывающн насъ празнолюбѣсѣвѣ, * на хвалѣ и слѣвѣ хрѣтѣ блѣ нашѣмѣ, * въ твѣбѣ истѣчннкѣ чѣдѣсѣ намъ ѣвльшемѣ. * тѣмже прїтекающе къ чѣтнѣмъ моцѣмъ твѣимъ, * ищѣленїи дарѣвѣнїа прїемлемъ, * вѣнчавшаго твѣбѣ сїса хрѣта * непрѣстѣннѣ слѣвѣце.

И нынѣ, вѣорченѣ, глѣсѣ тѣйже:

Вспїсн ѿ вѣдѣз рабѣ твѣа, вѣце дѣо, * ѣкѣ всн по вѣѣ къ твѣбѣ прївѣгѣемъ, * ѣкѣ къ нерѣшнѣмѣ стѣнѣ и прѣдстѣтельствѣ.

На стѣхѣвнѣ: стѣхѣры, глѣсѣ ѿ.

Пѣ: Дѣме ѣвфрѣдѣвѣ:

Влгочтїе возлюбивѣ, * мѣннче, мѣтерне, * и звѣжавѣ же мѣжескн * ѣтѣческѣагѣ прѣценїа, * хрѣтѣ блѣ послѣдовалѣ ѣсн.

Стѣхѣ: Прѣвннкѣ ѣкѣ фїнїѣз процѣптѣтѣ, * и ѣкѣ кѣдрѣ, нже въ лїванѣ, ѣмножитѣ.*2

Возсїалѣ ѣсн намъ * ѿ нїкомндин, * ѣкѣ слнцѣ, прѣблѣженне, * прѣгонѣа тѣмѣ мїра * зарѣмн чѣдѣсѣ твѣоихъ.

* Пс. 91,13.

Сѣ́агѡ: Насаждѣни въ домѹ гдѣни, * во двѡрѣхѡ бѣа нашегѡ
процвѣтѣхѹтѡ.*³

Прослави твою, бѣгомѹдре, * въ концѣхѡ мѣра * пѡмѡть, хрѣ́тосѡ: *
штогѡ во желѡа, * кровь свою ѿзлѡах ѣси.

Слѡва, гласѡ ѿ подобенѡ тѡйже:

Добрѡто страдальцѡвѡ, * блѡгоу́пѣе мѣ́никѡвѡ, * царѣмѡ храни́телю,
* прѣ́ими нынѣ хвалѹ * вѣрою славащихѡ тѡ.

Ѹ нынѣ, бѣорѣченѡ, гласѡ тѡйже:

Горѣ сѣ́ахѡ ли́цы, * бѣ́е дѣо, * поубѣхѡ тѡ съ дѡльными, * славаще
непрестѡннѡ * рѣ́хѡ твоѡ, прѣ́таѡ.

Тропарь, гласѡ гѣ:

Стѣ́рѡтѣрпче сѣ́ахѡ * ѿ цѣ́лѣбниче, пантелеѣмоне, * моли́ мѡлѣтваго
бѣа, * да прегрѣшѣнѣи ѡставлѣнѣе * подастѡ дѡшѡмѡ на́шымѡ.

Слѡва, ѿ нынѣ, бѣорѣченѡ, гласѡ тѡйже:

Тѡ ходѡтайствѡвавшѡю сѣ́енѣе рѡда нашегѡ * воспѣ́ваемѡ, бѣ́е дѣо:
* плѡтѣю во ѡ тебе воспрѣѡтѡю, * сѣ́хѡ тѡвоѣ ѿ бѣхѡ на́шѡ, *
крѣ́тѡмѡ воспрѣ́имѡ стѣ́рѣть, * ѿзбѡви на́съ ѡ тѡли, ѣакѡ члѡвѣколюбецѡ.

НА ВЕЛИЦѢИ ВѢЧѢРНИ.

[Поѣмѡ: Блѣженѡ мѡжѡ: ѡ-ѿ ѡнтѣфѡнѡ.]

На Гдѣни, возѡвахѡ: стѣ́хѣры, на ѿ, гласѡ дѣ.

Поѡ: Зѡанныѣ свѣ́ше:

Ѹже по достоѡнѣю * зѡанѡ бѣвѡ пантелеѣмонѡ, * ѣгда члѡвѣколюбеѡе
нѡсѣ́емѡ прѡстѣрѡх ѣси дѡшѡ попечѣнѣе, * ѿ тѣ́лѣсѡ ѿцѣ́лѣнѣе показѡ:
* тогда тѣ́зонмѣ́ннымѡ зѡанѣемѡ ѡбогатѣлѡ ѣси, * добродѣтели
воздаѡнѣе, * ѿ блѡгѡчѣ́та возмѣ́здѣе, мѣ́ниче, ѡбрѣ́хѡ, * вѣ́нценѡсецѡ ѿ
неповѣ́димѡ вѡннѡ ѣвѡлѡ * хрѣ́та бѣа нашегѡ. * ѣгѡже моли́, * сѣ́стѣи ѿ
просѡѣ́тѣти дѡшы на́шѡ. **[Дѡѡжды.]**

* Пс. 91,14.

Иже ѿ невестественныхъ истощникъ испителъ, * бжтвенныхъ
 ищеленїи прїену блгть почерпалъ, * и богатнѣ изливалъ, * и
 подавалъ прїстѣпующимъ къ тебѣ, всеблженне, * всѣхъ славное твоѣ и
 всещїенное * и свѣтоносное торжество вѣрнѣ совершающихъ, * блгтїю
 бжтвенною сїхъ ѡзарї. * бгпоподобнымъ помазанъ именованїемъ, * гавѣ и
 блгостїю: * ѿнже молї, всѣмъ дароватисѣ поющимъ тѣ.

Мѣками многими ищеленъ, * твоѣ нбнѣ ѡгнепальнаѣ любовь, *
 ко ѿже сщемѣ желанїю, * моремъ и ѡгнемъ закнстнѣ борїмъ. *
 тѣмже слоначальнаго испровергъ, * живоносное дѣйство оутѣшителъ *
 гавѣ прїатъ богатодательно. * ѿнже и жїва преславно оумершаго, *
 бгомѣдре, показалъ сїи, * и различнаѣ ищеленїѣ содѣлалъ сїи,
 преблженне.

Ины стїхїры, гласъ ѿ. Самогласны. [Анатолїево]:

Безмезднѣ блгть даѣши члвчкѣмъ, * пантелеїмоне, мчннче славное,
 * и дѣхн ѿгониши прїзыванїемъ хрїтовымъ, * и слѣпымъ видѣти
 дардеши, * гакъ того оугодникъ искреннїи. * но, молї врачѣ, всеблженне,
 * даровати мїрѣ мїрѣ твердъ, * и любящимъ тѣ велїю млть. [Дважды.]

Матере блгочтївыѣ возжелалъ сїи вѣрѣ, * ѡтчеѣ исправилъ сїи
 нечестїе: * ѣрмолаѣ бо оутверждаѣ оученїи, * сїмъ и крщенїе
 совершилъ сїи, * пантелеїмоне, мчннче славное: * млтнвагѣ вѣа,
 недѣлющихъ врачѣ, * и стрѣтїи ѿгонителю, молї * иже авитисѣ ѿ
 напастей вѣрою творящимъ * прѣчтнѣю пѣмать твоѣ.

Ѧрїндлѣ сїи прелестъ ѡтца, всеславное, * и словеса матернѣ
 смысленнѣ прїемъ, * паче злата плодъ принелъ сїи, по гдню
 гласѣ: * и врачѣ израденъ гавїлѣ сїи, * пантелеїмоне, мчннче славное,
 шестѣвѣ же блгтн пѣтѣмъ, * ѡбрѣлъ сїи лежаща нїзѣ млнца, ѣхїдною
 оугрызѣнна: * и къ вѣлѣ млтѣ сотворївъ и прїлѣжнѣ помолївѣ, * ѡбїе
 ѡтрока вокрїсилъ сїи, * и свѣрѣ растерзалъ сїи. * тѣмже помнїай насъ,
 вѣрою творящихъ твоѣ пѣмать, * гакъ да ѡбращемъ млть въ дѣнь
 сданный.

Слава, гласъ ѿ. [Вѣзантїево]:

Розсѣ́а днѣсь ЧѢ́ТНАѠ ПА́МАТЬ БЕЗСРѢ́ВРЕННИКА, * вѢ́РНЫѠ СОЗЫВА́ЮЩИ НА ПТРАПѢ́ЗѠ ТА́ЙНЮ, * ꙗ КЪ ТОРЖЕСТВѠ ПРАЗДНИСТВЕННОМѠ ВОДА́ЩИ ПРАЗДНОЛЮ́БНЫХЪ СОСТАВЛѢ́НІѠ: * НАСТА́ БО НЫ́НѢ НА́МЪ ЧУДОДѢ́ЙСТВЕННЫЙ ВРА́ЧЪ, НЕДѠ́ГИ ВЕ́ДѠМЪ ꙗЦѢ́ЛА́Ѡ, * ПАИТЕЛЕЙМО́НЪ ТВѢ́РДЫЙ СТРАДА́ЛЕЦЪ, * ꙗ МО́ЛИТСѠ ПРИЛѢ́ЖНѠ ГДЕ́ВѠ * СПѢ́ТІСѠ ДУ́ШАМЪ НА́ШЫМЪ.

И́ ны́нѢ, БГО́РЧЕНЪ ДОГМА́ТІКЪ, ГЛА́СЪ ТО́ЙЖЕ:

КтѠ́ ТЕБѢ́ НЕ ОУ́БѢ́ЖИТЪ, ПРЕСѢ́АМ ДѢ́О; * КТѠ́ ЛИ НЕ ВОСПОѢ́ТЪ ТВОЕГѠ ПРЕЧѢ́ТАГѠ РЖѢ́ТВѠ; * БЕЗЛѢ́ТНѠ БО Ѡ́ ОЦѠ́ ВОЗСѢ́АВЫЙ СІ́НЪ СДННОРО́ДНЫЙ, * ТО́ЙЖЕ Ѡ́ ТЕБѢ́ ЧѢ́ГЫѠ ПРО́ЙДЕ, * НЕИЗРЕЧѢ́ННѠ ВОПЛО́ЦСѠ, * ССТЕ́СТВО́МЪ БГЪ́ СЫ́НЪ, * ꙗ ССТЕ́СТВО́МЪ БЫ́ВЪ ЧЛѢ́КЪ НА́СЪ РА́ДНЪ, * НЕ БО ДВОЮ́ ЛИЦѠ́ РАЗДѢ́ЛАЕМЫЙ, * НО БО ДВОЮ́ ССТЕ́СТВѠ́ * НЕСЛѢ́ТНѠ ПОЗНАВА́ЕМЫЙ. * ТОГО́ МОЛѢ́, ЧѢ́ТАѠ, ВСЕБѢ́ЖЕННАѠ, * ПОМѢ́ЛОВАТИСѠ ДУ́ШАМЪ НА́ШЫМЪ.

Прѣ́рочества ꙗса́нна чтѣ́ніе [глава́ мѣ́]:

ТѠ́КѠ ГЛГО́ЛЕТЪ ГДѢ́: ВСѢ́ ꙗЗЫ́ЦЫ СОБРА́ШАСѠ ВКЪ́ПѢ́, ꙗ СОБЕРѠ́ТСѠ КНА́ЗИ Ѡ́ НИ́ХЪ: КТѠ́ ВОЗВѢ́СТИТЪ СІ́А: ꙗЛИ ꙗ́ЖЕ ꙗСПѢ́РВА, КТѠ́ ВОЗВѢ́СТИТЪ ВА́МЪ; ДА ПРИВЕДѠ́ТЪ СВИДѢ́ТЕЛИ СВОѠ́, ꙗ Ѡ́ПРАВДА́ТСѠ, ꙗ ДА ОУ́СЛЫ́ШАТЪ, ꙗ ДА РЕКѠ́ТЪ ꙗСТИИ́. БѠ́ДИТЕ МѢ́ СВИДѢ́ТЕЛИ, ꙗ ꙗЗЪ́ СВИДѢ́ТЕЛЬ, ГЛГО́ЛЕТЪ ГДѢ́ БГЪ́: ꙗ Ѡ́ТРОКЪ́ МО́Й, СГО́ЖЕ ꙗЗВРА́ХЪ, ДА ОУ́ВѢ́СТЕ ꙗ ВѢ́РУЕТЕ МѢ́, ꙗ РАЗУ́МѢ́ТЕ, ꙗКѠ ꙗЗЪ́ ССМЪ́: ПРѢ́ЖДЕ МЕНѢ́ НЕ БЫ́СТЬ ꙗНЪ́ БГЪ́, ꙗ ПО МНѢ́ НЕ БѠ́ДЕТЪ. ꙗЗЪ́ БГЪ́, ꙗ НѢ́СТЬ РА́ЗВѢ́ МЕНѢ́ СПѢ́СА́Ѡ. ꙗЗЪ́ ВОЗВѢ́СТИХЪ, ꙗ СПѢ́ОХЪ, ОУ́КОРѢ́ХЪ, ꙗ НЕ БѢ́ ВЪ́ КА́СЪ ЧѠ́ЖДѢ́Й. ВЪ́ МНѢ́ СВИДѢ́ТЕЛИ, ꙗ ꙗЗЪ́ СВИДѢ́ТЕЛЬ, ГЛГО́ЛЕТЪ ГДѢ́ БГЪ́, СЩЕ́ Ѡ́ НАЧѠ́ЛА, ꙗ НѢ́СТЬ ꙗЗѢ́МА́Ѡ Ѡ́ РѠ́КѠ́ МО́СЮ́: СОТВО́РЮ, ꙗ КТѠ́ Ѡ́ВРАТИ́ТЪ ТО́; ТА́КѠ ГЛГО́ЛЕТЪ ГДѢ́ БГЪ́, ꙗЗБАВЛѢ́Ѡ ВА́СЪ, СЪ́ЫЙ ꙗНЛЕ́ВЪ.

Премѣ́рости соломо́новы чтѣ́ніе [глава́ гѣ́]:

ПрѢ́ВНЫХЪ ДУ́ШЫ ВЪ́ РѠ́ЦѢ́ ВѢ́ЖІЕ́Й, ꙗ НЕ ПРИКО́СНЕТСѠ ꙗХЪ́ МѠ́КА. НЕПЩЕ́ВА́НИ БЫ́ША БО Ѡ́ЧЕ́СѢ́ХЪ БЕЗУ́МНЫХЪ ОУ́МРЕ́ТИ, ꙗ ВМѢ́НИСѠ Ѡ́СЛОВЛѢ́НІЕ ꙗСХО́ДЪ ꙗХЪ́. ꙗ СЖЕ́ Ѡ́ НА́СЪ ШЕ́СТВѢ́ СОКРѠ́ШЕ́НІЕ, Ѡ́НѢ́ ЖЕ СѠ́ТЬ ВЪ́ МѢ́РѢ́. ꙗБО ПРЕДЪ́ ЛИЦѢ́МЪ ЧЛѢ́КѢ́СКИМЪ ꙗЦЕ́ ꙗ МѠ́КѠ́ ПРѢ́ИМѠ́ТЪ, ОУ́ПОВА́НІЕ ꙗХЪ́ БЕЗСМѢ́РТИѠ ꙗСПО́ЛНЕНО: ꙗ ВМА́ЛѢ́ НАКА́ЗАНИ БЫ́ВШЕ́, ВЕЛѢ́КНИ

бл҃годѣтельствовани бѣдѣтъ, ѣкѡ бѣъ и҃скѣи ѿ, и ѡбръѣте и҃хъ достѡйны себѣ. ѣкѡ злато въ горнѣ и҃скѣи и҃хъ, и ѣкѡ всеплѡдѣ жер҃твенное прїаѣтъ ѿ. и во время посѣщенїа и҃хъ возсіаютъ, и ѣкѡ и҃скры по стѣблїю потекѣтъ. сѣдѣтъ ѣзыкомъ, и ѡбладаютъ людми, и воцрѣтса гдѣ въ нѣхъ во вѣки. надѣющїисѣ на нѣ раздѣлютъ истинѣ, и вѣрнїи въ любвѣ пребѣдѣтъ ѣмѣ. ѣкѡ бл҃гѣтъ и мл҃тъ въ прѣбныхъ ѣгѡ, и посѣщенїе во и҃збранныхъ ѣгѡ.

Премѣрости соломѡновы чтѣнїе [главы ѣ и ѣ]:

Правѣдницы во вѣки живѣтъ, и въ гдѣ мзда и҃хъ, и попечѣнїе и҃хъ оѣ вышнѣгѡ. сегѡ ради прїимѣтъ цр҃твѣ бл҃гоуѣпѣа, и вѣнѣцъ доброты ѡ рѣкѣ гдѣни, занѣ деснїцею покрѣетъ ѿ, и мѣшцею защитїтъ и҃хъ. прїимѣтъ всеорѣжїе рвенїе своѣ, и коорѣжитъ тварѣ въ мѣстѣ врагѡмъ. ѡблечѣтса въ бронѣ правды, и возложїтъ шлѣмъ, сѣдѣ нелицемѣренъ. прїимѣтъ цїтъ непѡвѣдїмый, преподѡбїе: повстрѣтѣ же напрѣснїи гнѣвъ ко орѣжїе: спѡборѣтъ же съ нїмъ мїръ на бездѣмнѣа. пойдѣтъ праволѣчныа стрѣлы мѡлїнны, и ѣкѡ ѡ бл҃гокрѣгла лѣка ѡблакѡвъ на намѣренїе полѣтѣтъ: и ѡ каменѡметныа ѣростї испѡлнѣ падѣтъ грады, вознегодѣтъ на нѣхъ вода морскѣа: рѣки же потопѣтъ ѿ нагѡ. сопротївъ стѣнетъ и҃мъ дѣхъ сїлы, и ѣкѡ вѣхоръ развѣетъ и҃хъ: и ѡпѣстошїтъ всю зѣмлю беззакѡнїе, и слѡдѣнство превратїтъ прѣтѡлы сїльныхъ. слышнтѣ оѣбѡ царїе и раздѣлїте, навѣкннтѣ сѣдїи концѣвъ землї. вѣдшїте держѣцїи мнѡжѣства, и гордѣщїисѣ ѡ народѣхъ ѣзыкомъ. ѣкѡ данѣ ѣсть ѡ гдѣ держѣа вѣмъ, и сїла ѡ вышнѣгѡ.

На лїтїн: стїхїры, гласъ ѿ. [вѣзантїево]:

Подвигомъ добрымъ подвижалса ѣси, * и течѣнїе скончалъ ѣси мѣченїа твоегѡ, * мѣннче пантелеїмѡне: * тѣмже въ вышнѣхъ со л҃гѣлы ликѣши, * достѡннѡ болѣзней твоїхъ прїемъ вышнѣе цр҃тѡ: * молї оѣбо, врачѣ всебл҃женне, * дарѡвѣти намъ вѣлїю мл҃тъ. **Гласъ ѳ:**

Вѣнми пѣсенными добрѣтами * тебе, пантелеймоне, почтѣмъ: *
 чѣлесною красотѣю и дѣшевною добрѣтою свѣтлѣ просѣвающа, *
 оумнымъ раченіемъ просвѣщенна * и рѣзѣма хитростію оукрашенна, * ѿна
 вѣзрастомъ, * вѣдѣца же смысломъ, * возрѣтшаго бжѣтвенными оученіи,
 * и стѣжѣвшаго хрѣта оусердною любѣвію;

Вѣнми пѣсньми тебе, пантелеймоне, возвеличимъ, * ѣгоже паче
 ѣстествомъ словесы и дѣлы прослѣви гдѣ, * и множествомъ возвыси
 чдѣсѣ, * ѣгоже зарѣю многихъ дарѣвъ просвѣти, * и славою вѣнцѣвъ
 бжѣтвенныхъ оукраси, * ѣгоже въ вѣдѣхъ предстаѣтеля трѣбующимъ дарѣвъ
 * хрѣтоѣвъ бѣгъ нашъ, имѣѣи вѣлію мѣтъ;

Вѣнми похвѣльными пѣсньми * тебе, пантелеймоне, возвеличимъ, *
 хрѣтоподобною бѣлгостѣінею ѡзаренна, * и подающа всѣмъ
 просѣшымъ вѣлію мѣтъ, * бжѣтвеннымъ тезоименѣтствомъ оукрашенна, *
 и дѣлы всемѣтнѣваго показанна, * ѣакъ приношеѣщаѣ рѣкѣ воды
 живыѣ, * ищѣлѣніѣ проливающа пришекающимъ къ тебе съ вѣрою;

Глѣсъ ѣ. Самогласенъ. [Германово]:

Всесвѣтлаѣ мѣника пѣмѣтъ * сѣѣетъ ѣакъ сѣнце концѣмъ, * и
 непрестѣннѣ подаѣетъ вѣрнымъ ищѣлѣніѣ, * неѣдѣги ѡгонѣющи и
 стѣрѣсти ищѣлѣющи: * мѣлитѣѣ бо приенѣ пантелеймонъ хрѣтѣ бѣгѣ, *
 дарѣвѣти дѣшѣмъ нашымъ вѣлію мѣтъ. **Слѣва, глѣсъ тѣѣже. [Вѣзантѣево]:**

Прѣидѣте мѣнникѣлюбѣцы, * ѣднномѣдреннѣ вѣи вѣсхвѣлимъ
 стѣрѣтѣтѣрѣпѣца хрѣтоѣва, * по бѣлгѣтѣи добрѣ подвѣгшѣѣѣ, * и
 пѣчесѣтѣю побѣдною ѡдѣѣвшѣѣѣ, * свѣтѣильника вселѣнныѣ, * и
 приносеѣющѣю свѣздѣ цѣркѣ. * тѣѣмъже и къ немѣ вѣпѣюще рѣѣемъ: *
 пантелеймоне, мѣнничѣ слѣвнѣ, * бѣдѣи намъ дѣшѣмъ же и тѣѣломъ сѣсенѣе,
 * и покрѣвъ неѣдѣжимъ, * молѣѣѣ ко гдѣ ѡ насъ непрестѣннѣ, * во ѣже
 сѣѣтѣи насъ. **И нынѣ, вѣѣрѣченъ, глѣсъ тѣѣже:**

Блѣжимъ тѣѣ, вѣѣѣ дѣѣѣ, * и слѣвнѣмъ тѣѣ вѣрѣнѣи по долѣгѣ, * градъ
 неѣпоколебѣимыѣ, * стѣѣнѣ неѣвѣборѣмѣѣ, * тѣѣвѣрдѣю предстаѣѣтельннѣѣ
 и приѣѣѣжнѣѣ дѣшѣѣ нашнѣхъ.

На стѣхѣвнѣ: стѣхѣры, гласъ ѿ.

[Пѣ: Нѣныхъ чинѣвъ:]*4

Доблаго страдальца пантелеімона, * по блгочтїи подвижавша, * прїидїте, людіе, воспоимъ глголюще: * радѣиша, твердый вѣры поборниче по пррѣцѣхъ и аплѣхъ: * радѣиша, хрт҃а въ себѣ имѣвый, подобаша дѣлы павлѣ: * радѣиша, плавающимъ небурное пристанище: * радѣиша, наша похвалѣ * и цркви вѣрныхъ радѣванїе.

Стѣхъ: Прѣвникъ ѿкъ фїніѣхъ процвѣтѣтъ, * и ѿкъ кѣдръ, ѿже въ лїванѣ, оумножитѣся.*5

Ѡмнѣштва добродїю стезю ѡбрѣтъ, * млтїю хртѣвою помазавъ срце, * болѣзни цѣлиши просящимъ оусерднъ, * ѡнюдѣже и оумершаго воздвїглъ ѣси млтвами твоими, * и воспрїалъ ѣси нѣное црствїе, * пантелеімоне всеблженне.

Стѣхъ: Пасаждени въ домѣ гднн, * во двѣрѣхъ бга нашегѣ процвѣтѣтъ.*6

Стѣхѣтерпца хртѣова похвалнмъ, * мудраго пантелеімона, * ѿже смїа оуби сілою кртною, * и млтвами ѣрмолаевыми ѡтрока воскресн, * и нещїеннымъ посрамн мудрости словеса, * ѿже и молнѣя непрестаннъ * вѣмъ подаѣти согрѣшенїй прощѣнїе.

[Ины стѣхѣры, гласъ ѣ. [Поѣмыа въ рѣстѣн ѡвнѣтлн стѣгѣ велнкомѣннѣ пантелеімона, на ѡдѣнѣ]:*7

Радѣиша, пантелеімоне мудре, * матернее возлюбивый блгочтїе, * ѡтца же нечестїе возненавидѣвый, * и ко блгочтїю бгомудрыми сегѣ наставивый оувѣщанїн, * щїеннѣйшимъ ѣрмолаемъ * наѣченъ вѣрѣ совершеннѣйше, * оугрызѣнна же ѣхїдною и оумерцвлѣнна ѡтрока * млтвою твоєю воздвїгнувый, * смїа вїднмаго растерзавъ и невїднмаго, * хрт҃а молн, чѣдѣнственннче, * дароваѣти намъ вѣлю млтѣ.

*4 подобан овде и даѣе додат [...] према руком дописаном подобану у кориштѣном издању.

*5 Пс. 91,13.

*6 Пс. 91,14.

*7 могу се певати на Литїїи без стихова.

СѢ́ІХЪ: ПРѢ́НИКЪ ꙗКѠ ФІ́НІ́ѢЪ ПРОЦВѢ́ТѢ́ТЪ, * ꙗКѠ КЕ́ДРЪ, ꙗЖЕ ВЪ ЛІ́ВАНѢ́, ОУ́МНО́ЖИТѢ́СЯ.*⁸

РА́ДЫ́СА, ПА́НТЕЛЕЙМО́НЕ ТВѢ́РДЕ, * ДОБЛЕ́МЪДРЕННѢ́ ПРЕДСТА́ВЫЙ СЪДА́ЦЕМЪ * ꙗ ПРѢ́ДЪ СІ́МЪ ВЕЛЕГЛАСНѠ ХРІ́ТѢ́ І́СПОВѢ́ДАВЫЙ, * БѢ́А І́СТИННАГО, ТРЕБЛѢ́ЖЕННЕ, * НИКА́КОЖЕ ОУ́СТРАША́СА * СТРА́ШНЫХЪ О́РЪДІ́Й МЪЧЕ́НІА, * НО ПРѢ́ТЕРПѢ́ВЪ МЪЖЕСТВЕННѢ́ БІ́СНІА, * О́ПАЛСНІА ЖЕ ꙗ СТРОГАНІА, * КИПА́ЩЕЕ О́ЛОВО ꙗ ВСЕОКРЪ́ШІТЕЛЬНОЕ КÓЛО, * ВОРЕ́НІЕ СО СЪВѢ́РМНІ ꙗ ВОДО́Ю, * БЖІ́ТВЕННЫА ЖЕ ГЛАВЫ́ ОУ́СѢ́ЧЕ́НІЕ, * ДЕРЗНОВЕ́НІЕ ОУ́БѠ І́МѢ́А КО ГДѸ́, * ТОМЪ́, ВЕЛИКОМѢ́НИЧЕ, МОЛІ́СА * ДАРОВА́ТИ НА́МЪ ВЕ́ЛІЮ МЛѢ́ТЬ.

СѢ́ІХЪ: НАСА́ЖДЕ́НИ ВЪ ДОМѸ́ ГДІ́НИ, * ВО ДВО́РѢХЪ БѢ́А НА́ШЕГѠ ПРОЦВѢ́ТѸ́ТЪ.*⁹

РА́ДЫ́СА, ПА́НТЕЛЕЙМО́НЕ БЛГО́СЕРДЕ, * СЪ НѢ́СѢ ПО ДОСТОА́НІЮ ПРІ́ЕМЫЙ Ѡ́ ВСЕМЛѢ́ТНИВАГО СІ́СА * І́МЕНОВА́НІЕ ВСЕМЛѢ́ТНИВАГѠ, * Ё́ЖЕ ОУ́ВѢ́РЖЕШИ ДѢ́ЛЫ ВОІ́СТИННѸ́, * ВСѢ́ХЪ МІ́АДѠ, КЪ ТЕБѢ́ ПРИТЕКА́ЮЩИХЪ, * ВРАЧѸ́ СКО́РЫЙ НЕДЪ́ГЮЩИХЪ, * І́СЦѢ́ЛЕНІ́Й РѢ́КО ПРИНОТЕКЪ́ЩАА, * І́СТОЧНИЧЕ ЧДѢ́СЪ НЕИЗЧЕРПА́ЕМЫЙ, * МѢ́НИКѠВЪ ПОХВАЛО́, БЕЗСРѢ́БРЕННИКѠВЪ СЛОВО́, * ХРІ́ТѸ́ МОЛІ́СА, ЦѢ́ЛЕБНИЧЕ, * ДАРОВА́ТИ ВЕ́ЛІЮ МЛѢ́ТЬ. **СЛА́ВА, ГЛАСЪ І́. [ВЪ́ЗАНТІ́ЕКО]:**

МА́ТЕРНЕЕ ВОЗЛЮБИ́ВЪ БЛГО́У́ПІ́Е, * О́ТЧИМЪ ЖЕ БЕЗБО́ЖІЕМЪ ВОЗГНѸ́ША́СА, * ВРАЧѸ́ ДЪ́ШЪ ВО́ННЪ БЫ́ВЪ, ВРАЧЕ́НІѢ́ СЕБѢ НАКА́ЗА́А Ѣ́СН: * ꙗ БЖІ́ТВЕННОЮ БЛГО́У́ПІ́Ю ВО О́БОНЪХЪ БЛГО́ИСКЪ́СЕНЪ, * СТРѢ́ТѢ́Й ВСЕУ́БИТЕ́ЛЬ ꙗ ДЪ́ШЪ ВРАЧЬ ПОКА́ЗА́СА Ѣ́СН: * НО ꙗКО́ЖЕ ВО СТРАДА́НІ́ИХЪ ТВѢ́РДОЕ, * ꙗ ВЪ МЛѢ́ТВАХЪ ПРИНОПРЕБЫВА́ТЕЛЬНОЕ СТА́ЖА́ВЪ, * ПА́НТЕЛЕЙМО́НЕ, МѢ́НИЧЕ ХРІ́ТÓВЪ, * ПРИЛѢ́ЖНѠ МОЛІ́ СІ́СѢ́СА ДЪ́ША́МЪ НА́ШЫМЪ. **І́ НЫ́НѢ́, ВГО́РЧЕНЪ, ГЛАСЪ ТО́ЙЖЕ:**

БЕЗНЕВѢ́СТНАА ДѢ́О, * ꙗЖЕ БѢ́А НЕИЗРЕЧЕ́ННѠ ЗАЧЕ́НШИ ПЛО́ТІЮ, * МѢ́ТИ БѢ́А ВЫ́ШНАГѠ, * ТВОИ́ХЪ РАБО́ВЪ МОЛЬБЫ́ ПРІ́ИМНІ, ВСЕНЕПОРО́ЧНАА, * ВСѢ́МЪ ПОДА́ЮЩИ Ѡ́ЧНИЦЕ́НІЕ ПРЕГРѢ́ШЕ́НІ́Й: * НЫ́НѢ́ НА́ША МОЛѢ́НІА ПРІ́ЕМЛЮ́ЩИ, * МОЛІ́ СІ́СѢ́СА ВСѢ́МЪ НА́МЪ.

* Пс. 91,13.

* Пс. 91,14.

По к-й стіхологін: сѣдѣленъ, гласъ д̄.

[Пѡ: Вознесѣнъ на крѣстѣ:]

Ико вѣрна хрѣстова непобѣдимаго и борца мужественнѣйшаго, * тѣмъ
и всѣмъ вѣрнѣмъ восхваляемъ, мѣникъмъ добротѣ, * вѣрою празднующе
сѣбѣю пѣмать твою, мѣниче всехвалѣне: * чѣтныѣ же подвиги согласенъ
славословимъ, мѣрице, * и спсѣтеля хрѣста величаемъ. **Гласъ, гласъ тѣмъже:**

Пострадалъ еси мужественнѣ за хрѣста, * и вѣрѣ проповѣдавъ оцѣмъ
твоимъ: * извлѣкъ еси того, всехвалѣне, изъ рока нечестїа, * и
мучителей не оубоѣвѣ безбожнаго оумышленїа, * дѣмшнъмъ пограмилъ
еси безнѣльнѣ дѣрзость. * сегѡ ради бл҃гѣтѣ ѿ хрѣста стѣжалъ еси
врачевати болѣзни * и изгонити дѣхи вражїа, пантелеймоне всехвалѣне, *
моли сѣ хрѣсту бѣгѣ прегрѣшенїи ѡставленїе даровати * празднующимъ
любовїю сѣбѣю пѣмать твою. **И нынѣ, бѣорѣченъ, гласъ тѣмъже:**

Родилъ еси неизреченнѣмъ бѣга, * прѣжде вѣкъмъ ѿ оцѣмъ возсїавшаго, *
и въ послѣднѣмъ временѣ ѿ чрева твоегѡ, вѣце, гавльшаго сѣ: *
свѣтъмъ во ѿкровенїе гавльшнъмъ и спсѣнїе всегѡ мїра, * въ просвѣщенїе во
тьмѣ сѣдѣщимъ * и оутѣшенїе вѣрою поючимъ тѣмъ. * сегѡ оубѣ моли
просвѣтити мѣмъ вѣцѣ свѣтомъ разумѣ, * и подати срѣстѣ моему оумленїе
* да ѡмыю слезѣми грѣхнѣ мои.

Полѣелѣи и величїи:

Величаемъ тѣмъ * стѣпотоѣрпче стѣбїи, * великомѣниче и цѣлѣбниче
пантелеймоне: * и чѣмъ чѣтнѣмъ страданїа твоѣ, * гавже за хрѣста
претерпѣлъ еси.

Псаломъ избранный:*¹¹

[Дѣицѣ д̄-и:] **Бѣгѣ намъ прїивѣжице и сила:***¹² [Дѣицѣ к-и:] **Помощникъмъ въ скорбѣхъ**
ѡбѣрѣтшихъ ны сѣбѣмъ.*¹³ [а] **Сегѡ ради не оубоѣмѣ, вневѣдѣ смѣцѣетѣ сѣ**

¹¹* према „Зборнику црквенихъ богослужбенихъ песама“, Св. архиѣр. Синод СПЦ, 3. (репринтно)
издање, Београд 2013. г. стр. 446-447.

¹²* Пс. 45,2а.

¹³* Пс. 45,2б.

зѣмла. *14 [ѣ] **Б**же, ктò оуподобитѣя тебѣ; да не премолчиши, ниже
 оукротѣши, бже. *15 [ѣ] **И**акъ еѣ, врази твоѣ возшумѣша, и ненавидѣши
 тѣа воздвигóша главу. *16 [ѣ] **Н**а люди твоѣ лѣкавноваша волею, и
 совѣщаша на стѣѣа твоѣ. *17 [ѣ] **П**оложиша трѣпѣа рабѣвъ твоихъ, брашно
 птицамъ небеснымъ. *18 [ѣ] **П**лòти прѣбныхъ твоихъ свѣрѣмъ земнымъ. *19
 [ѣ] **П**роліаша кровь ихъ ѣакъ вода. *20 [ѣ] **И**акъ тебѣ ради оумерцѣлѣми
 ѣсмь весь дѣнь. *21 [ѣ] **В**мѣнихомѣя ѣакъ овцы заколенїа. *22 [ѣ] **П**оложилъ
 ѣси насъ въ прѣтчѣ во ѣзыцѣхъ. *23 [ѣ] **И** быхъ ѣзвѣнъ весь дѣнь. *24 [ѣ]
Разжѣглъ ѣси ны, ѣакоже разжизлѣтѣя сребрò. *25 [ѣ] **П**рондохомъ сквозѣ
 огнь и вода, и извѣлъ ѣси насъ въ покой. *26 [ѣ] **В**еселѣтѣя о гдѣ и
 радѣтѣя прѣни. *27 [ѣ] **И**акъ гдѣ въ родѣ прѣныхъ. *28 [ѣ] **И** наслѣдїе ихъ въ
 вѣкѣхъ вѣдетъ. *29 [ѣ] **В**озвѣаша прѣни, и гдѣ оуслѣша ихъ. *30 [ѣ] **С**вѣтѣя
 возїа прѣникѣ, и правымъ срѣемъ веселїе. *31 [ѣ] **В**ъ пѣматѣ вѣчнѣю вѣдетъ
 прѣникѣ. *32 [ѣ] **С**тѣимъ, иже сѣтъ на землѣ ѣгò, оудикѣ гдѣ всѣ хотѣнїа
 своѣ въ нихъ. *33 [ѣ] **Д**ивѣнъ вѣтъ во стѣихъ своихъ. *34 [ѣ] **П**рѣникѣ ѣакъ фѣнїѣхъ
 процвѣтѣтѣя, ѣакъ кѣдръ, иже въ лѣванѣ, оумножитѣя. *35 [ѣ] **В**озвеселѣтѣя

14* Пс. 45,3а.

15* Пс. 82,2.

16* Пс. 82,3.

17* Пс. 82,4.

18* Пс. 78,2б.

19* Пс. 78,2в.

20* Пс. 78,3а.

21* Пс. 43,23а.

22* Пс. 43,23б.

23* Пс. 43,15а.

24* Пс. 72,14а.

25* Пс. 65,8б.

26* Пс. 65,12б.

27* Пс. 31,11а.

28* Пс. 13,5б.

29* Пс. 36,18б.

30* Пс. 33,18а.

31* Пс. 96,11.

32* Пс. 111,6.

33* Пс. 15,3.

34* Пс. 67,36а.

35* Пс. 91,13.

прѣ́никъ ѡ гдѣ́ и оꙋповѣ́тъ на него̀:*³⁶ [к] **И** похвѣ́лаше всѣ́мъ пра́вѣи
срѣ́цемъ.*³⁷

[а] **Сла́ва, [к] и ны́нѣ:**

Аллилу́їа, аллилу́їа, аллилу́їа: сла́ва тебѣ́, бже́. [Три́жды.]

По полꙋе́леніи: сѣ́даленъ, гла́съ ѿ.

[По́: **И**́вѣ́лаше сѣ́и днѣ́сь:]

Торже́ствꙋютъ днѣ́сь собо́ри вѣ́рныхъ, * ѿтны́и по́двиги твоѣ́,
паи́телеймо́не стѣ́пото́рпче́, просла́вля́юще живо́тода́вца, *
ѣвѣ́шаго тебѣ́ крѣ́пкаго на́мъ предста́теля. [Два́жды.]

Сла́ва, и ны́нѣ, бго́рченъ, гла́съ то́йже.

[По́: **С**ко́роу предва́ри:]*³⁸

Мѣ́рь вѣ́ю тѣ́ свѣ́мы всѣ́, * дѣ́лꙋ вои́стиннꙋ́ и по рѣ́чѣ́
ѣвѣ́шꙋюса́, * любо́вию при́тека́ющіи къ тво́ей блго́сти: * тебѣ́ бо
ѣма́мы грѣ́шніи предста́тельни́цꙋ, * тебѣ́ ста́жахо́мъ въ на́пастехъ спсе́ніе,
* сѣ́иꙋ всенепоро́чнꙋю.

Степе́нна, ѧ-и́ антѣ́фѡнъ ѿ-гѡ гла́са.

Прокі́менъ, гла́съ ѿ:

Прѣ́никъ ѣ́къ фѣ́нїѣ́хъ процѣ́тѣ́тъ, * и ѣ́къ ке́дръ, ѣ́же въ ли́ванѣ́,
оꙋмно́житсѧ.*³⁹

Сти́хъ: **Н**аса́жде́ни въ до́мꙋ гдѣ́ни, * во дво́рѣхъ бѣ́а на́шегѡ
процѣ́тꙋтъ.*⁴⁰

Всѣ́кое ды́ханіе:

³⁶* Пс. 63,11а.

³⁷* Пс. 63,11б.

³⁸* овде као и претходно подобан дајемо према руком дописаном подобану у кориштенем издању, а иначе овај богородичан је у савременим руским издањима 1. гласа и подобана: **Г**рѣ́въ тво́й, сѣ́е:

³⁹* Пс. 91,13.

⁴⁰* Пс. 91,14.

Ѣѡліе ѡ лѡкнѣ, зачало ѣс.*41

Рече гдѣ своимъ оученикомъ: внимайте ѡ члвчкѣхъ. [ка,кѣ] возложатъ на вы рѡкнѣ своѣ, и ижденутъ, предающе на сѡнмица и темницы, ведомы къ царемъ и владыкамъ, имене моего ради. [гѣ] прилѣчитъ же вамъ во свидѣтельство. [аѣ] Положите оубо на срѣзахъ вашихъ, не прежде побѣдитъ ѡбѣщавати: [ѣѣ] ѡзъ бо дамъ вамъ оустѣ и премѣрость, ѣже не возмогутъ противити, или ѡбѣщати вси противляющіи вамъ. [ѣѣ] Предани же будете и родителю, и братію, и родомъ, и дрѡги, и оумертвѣтѣ ѡ васъ. [ѣѣ] И будете ненавидими ѡ всѣхъ имене моего ради: [иѣ] И вѣсѣ главы вѣшея не погибнетъ. [аѣ] Въ терпѣннѣ вѣшемъ стѣжитѣ дѡшы вѣша.

По н-мъ ѡсалмѣ, глаѣзъ ѳ:

Глаѣва: Млѣтвѣми стѣгѡ великомѣнника пантелеімона, млѣтвѣ, * ѡчиѣсти множетва согрѣшеній нашихъ. **И нынѣ:**

Млѣтвѣми вѣы, млѣтвѣ, * ѡчиѣсти множетва согрѣшеній нашихъ.

Стѣхъ: Помилуй мѣ, бже, по величїѣ млѣти твоеѣ, * и по множетвѣ щедрѡтѣ твоихъ ѡчиѣсти беззаконїе мое. **Стѣхѣра, глаѣзъ ѳ:**

Млѣтвѣаго хрѣта, пантелеімоне, * молї нынѣ, врачѣ бжїѣ, * избѣвѣти мѣ стѣтїѣ * и помилѡвати мѣ. **И [инаѣ] стѣхѣра, глаѣзъ ѳ. Самоглаѣна:**

Розсїа днѣсь славнаѣ пѣмѣть твоѣ, пантелеімоне многострадѣльнѣ, * созыѣающн насъ, празднолюбѣвѣ, * на хвалѣ и слаѣ хрѣта бгѡ нашемѣ, * въ тѣбѣ истѡчникъ чѡдѣсѣ намъ ѣвльшемѣ: * тѣмъ притеѣающе къ раѣтѣ моѣѣ твоихъ, * ищѣленїѣ дарѡвѣнїѣ прїемлемъ, * вѣнчѣвшаго тѣбѣ спѣса хрѣта воспѣѣающе во вѣкнѣ, * непрестѣннѡ слаѣвѣце.

Канѡнъ вѣы, со ірмосѡмъ, на ѣ, и стѣгѡ двѣ канѡна на нѣ.

Канѡнъ пѣрвѣѣ, глаѣзъ ѳ, ѣгѡже краегранѣїе:

Пантелеімона, всензрѣднаго мѣнника, поѡ.

Тѡрѣнїе ѡеофѣново.

41 Лк. 21,12-19 (зач. 106).

ПѢСНЬ Я. І́РМОСЪ:

Во глѣбинѣхъ постла ѿногдѣ * фараонѣтское всебѣнство прешрѣженна
сѣла, * воплѣщшееся же слово всебѣнныи грѣхъхъ потребило ѣсть: *
препрослѣвленный гдѣ, славно бо прослѣвися.

Припѣвъ: СѢ́ЫИ ВЕЛИКОМѢНИЧЕ ꙗ ЦѢЛѢБНИЧЕ ПАНТЕЛЕЙМОНЕ, * МОЛИ БѢ
Ѡ НАСЪ.

Престѣпль оусерднѣ ко хрѣту, * прѣжде скончанїа ѣже Ѡ хрѣтѣ,
мертвецѣ перѣвѣхъ воздвїглъ ѣси: * нынѣ же мѣ, пребогѣте,
оумерщвлѣна грѣхѣхъ оугрызѣнїемъ, * твоими млѣтвами, ѿ
пантелеймоне, ѡживотвори.

Розсїа ѣакоже свѣзда, * носѣ во ѿности стѣростный ꙗ бѣгомѣдрый
рѣзѣмъ: * добрѣтою же тѣла блѣголѣпїе дѣши стѣжѣвъ, *
препрослѣвленномѣ словѣхъ гдѣмъ ѣси прѣкрасенъ.

Оумертвѣвша мїръ, ꙗ во хрѣтѣ, блѣженне, ѡдѣвша бѣнею крѣщенїа, *
бѣлѣхъ ѣси бѣгонѣенъ органъ, ꙗ прѣѣтелище дѣнствѣ дѣхъ, * всѣмъ
оугождаѣмъ, всѣхъ оуврачѣмъ недѣги.

Премѣрость сестрѣхъ себѣхъ притворѣвъ, * ꙗ причѣстникъ жїзни ведѣмъ,
* Ѡ неѣмъ почтѣлѣмъ ѣси, * ꙗ вѣнцѣмъ дарованїи оукрасилѣмъ ѣси, *
бѣжѣтвенныа зарїи, блѣженне, ѡблїстѣмъ свѣтлостїю. **Бѣгѣченъ:**

Блѣвенныи, прѣстѣмъ чѣта, * ѣстество оудѣлено прѣдѣшанїемъ бѣвше
Ѡ зндѣтеле, * хрѣтѣ рѣждши вѣнчѣла ѣси, ꙗ тѣлѣнїа свѣбодїла
ѣси. * тѣмъже радѣющисѣ, всїи вѣрнїи тѣмъ оублажѣемъ.

ꙗнъ канѣнъ, глѣхъ ѣ [поѣмый въ рѣсѣтѣхъ оубѣтѣлїи сѢ́АГѠ ВЕЛИКОМѢНИКА
ПАНТЕЛЕЙМОНА, НА А́ДѠНѢ].*42

ПѢСНЬ Я. І́РМОСЪ:

Ѡверзѣ оустѣмъ моѣмъ, * ꙗ наполенѣмъ дѣхъ, * ꙗ слово Ѡрыгнѣ црѣнцѣ
мѣри, * ꙗ глѣблѣмъ свѣтлѣмъ торжѣствѣмъ, * ꙗ воспоѣ радѣмъ тѣмъ чдѣлѣ.

42* налази се у 2. кориштенѣмъ изворнику, а у 1. га нема.

Съ мѡѡсѣемъ славному и мѡіамъ бѣгомѡроу, * днѣсь не глѡбинѡ чермнѡю, но мѡре прѣходѡще дѡблестей и чѡдѣсъ великаго въ мѣнищѣхъ, * того воспѡимъ, радѡующема.

Законъ похвалѣній повѣждѡется свѣтлостію нрава твоего и подвигѡвъ величествомъ, * ѣдинъ хрѣтѡсъ достѡинъ славити тѡ вѣстѣ * бжтвенною оѡ себѣ свѣтлостію.

Днѣсь прѡзднѡветъ нѣкомидіа и ѣѡ ѡбѣтель твоѡ, пантелеѣмоне, * всѡкомѡ градѡ и ѡбѣтели вѣрныхъ спрѡзднѡющымъ пѡмѡть твоѡ * и ѡ тебе прѣстѡю трѡцѡ величѡующымъ. **Бѣорѣчѣнъ:**

Свѣтъ рѡдшаа бжтвенный и не вечерній, * дѡшн моѡ зѣницы прѡсвѣтн, приснодѣо, * пѣти тѡ со свѣтлымъ въ стѣтѡтѣрпѣхъ цѣлѡтелемъ нашимъ, всепѣтаа. **Ватавіа: по оѡтѡвѡ.**

Пѣснь ѿ. Ірѡсѡ:

Прѡцвѣла ѣсть пѡстына, ѣакъ крѣнъ гдѣ, * ѣзбыческаа неплодѡцаа црковъ, * пришествіемъ твоимъ, * въ нѣнже оѡтвердѣа моѡ ѣрце.

Словеса дѡхѡ оѡслышавъ, * бѡлъ ѣси ѣакъ землѡ дѡбраа и бѣгоплоднаа, * прѣемый стѣма многоцѣнно, * и родивый, трѣблѣженне, ѣпсѣніе дѡшамъ.

Оѡ мертвилъ ѣси мѡдрѡвѡніе змѣйна оѡгрызѣніа, * и дѡшѡ ѡживилъ ѣси, бѣодохновѣннъ возродѣвѡ, * и црѡ всѣхъ предѡтѡ.

Пограмилъ ѣси безбѡжное мѡчѣтелей повелѣніе, * и ко хрѣтѡ притѣклъ ѣси: * вмѣстѡ всѣхъ сегѡ стѡжавъ, * и бѡлъ ѣси, бѣгомѡре, великѣй кѡпѣцъ.

Мѡтере твоѡ бѣгоѡтѣе возлюбѣль, славне, * ѡтчеѣ же возненавидѣлъ ѣси безбѡжѣе многомѡтѣжное, * ѣакъ имѣа радѡмъ, лѡчшеѣ нѡбрѡлъ ѣси. **Бѣорѣчѣнъ:**

Носѡн бжтвеннымъ манѡвѣніемъ всѡ тѡварѣ, гдѣ, * на рѡкѡ нѡсѣтѣа твоеѡ, дѣо. * ѣгѡже нынѣ молн * нѡбѡвити ѡ бѣдѡ поѡцыа тѡ.

И́нз. І́рмо́зъ:

Твоѡ ꙗвеносло́вцы, вѣ́е, * живы́й ꙗ незавѣ́стный ꙗсто́чнице, * ли́къ себѣ́ совоку́плшыѡ дх́овнѡ оутверди́, * въ вѣ́твеннѣ́й твоѣ́й сла́вѣ * вѣ́нцѣ́въ сла́вы сподо́би.

Презрѣ́въ краснаѡ мѣ́ра, * красѣ́нъ, ꙗкѡ шипо́къ, ꙗвѣ́ла ѣ́си, * вклензрѣ́дне, * оутверди́вшѸ́ тѣ́ ѣ́ще своѣ́ въ любвѣ́ хрѣ́та, * желѡ́нѣ́и кра́а.

Мѡ́тере твоѣ́а бѣ́гоу́тѣе возлюбѣ́л, сла́вне, * возненавидѣ́ла ѣ́си сло́вѣстѣ́е о́тца, ꙗкѡ па́губное, * ꙗ того́ ко бѣ́гоу́тѣю вѣ́гомѡ́рѡ прикѣ́ла ѣ́си.

Тово́ю, пантелеймоне, просла́вилѡ гдѣ́, во сѣ́бѣ́ тѣ́рѣ́ сла́внмы́й: * на нѣ́си просла́вилъ тѣ́, * ꙗ на землѣ́ сла́внѸ́ твоѣ́а па́мать твою́.

Бѣ́орченъ:

Мѡ́твами мѡ́ти тезоименѣ́тагѡ мѣ́ника * низпослѣ́ намъ, гпѣ́же, вѣ́твеннѸ́ мѡ́ть * ѿ воплотѣ́шагоѡ ꙗзъ тебе́ мѡ́ти ра́ди.

Сѣ́даленъ, глѡ́съ ѡ́.

Пѡ́: Оудивѣ́ла ѡ́сифъ:

Добла́го страда́льца бѣ́гоу́тѣа хрѣ́това * восхва́лимъ свѣ́тла, * пантелеймона вѣ́рнѣ́и, * ѡ́ламы́ ꙗ ꙗвѣ́нми ꙗ ꙗвѣ́нми дх́овными, * ꙗже мѡ́чительство невѣ́димагѡ врага́ силою вѣ́твенною попрѡ́ла, * ꙗ недѡ́гъвъ ꙗсцѣ́леніе богѡ́тнѡ ѿ гдѡ́ дарова́ла, * твора́щымъ вѣ́рнѡ вѣ́твенный ꙗ ѣ́тнѣ́й пра́здникъ ѣ́гѡ.

Сла́ва, глѡ́съ ꙗ подо́бенъ то́йже:

Ермо́ла мѡ́драгѡ, мѣ́ниче, словѣ́съ послѡ́шалъ ѣ́си: * ꙗ ѡ́ставилъ ѣ́си ѡ́бѣ́е хѡ́дожество земно́е, * ꙗкѡ мѣ́рзико, ꙗкѡ некрѣ́пко, ꙗкѡ гѡ́вѣ́тельно, * ꙗмѣ́а хрѣ́тѡвы стра́сти, оучѣ́нѣа жи́зни въ ѣ́рцы твоѣ́мъ, * неисцѣ́льнѡ стра́ждѸ́щымъ здра́віе, пантелеймоне, дѡ́ра. * тѣ́мже моли́ла ѡ́ твора́щнхъ любѡ́вию па́мать твою́.

И́ нынѣ́, вѣ́орченъ, глѡ́съ то́йже:

Треволѣніи стѣпными, безсѣстныи ѡзъ ѡбдѣвѣемь, * ѳгладъ,
 призываю тѣа тѣплѣ: * да не презриши мене ѡкаѣннаго
 погнѣнѣти, бѣзднѣ мѣрдѣа рѣждаши, * рѣзвѣ бо тебѣ надежды не ѡмамъ. *
 да не врагѣмъ оубо ѡбѣдованіе и смѣхъ, * надѣвѣса на тѣа, ѡвлюса: *
 ѡбо мѣжеша, ѣлікѣ хѣщеша, * ѡкѣ мѣти сѣщи всѣхъ бѣа.

Пѣснь ѡ. Ірмѣсѣ:

Пришѣлъ ѣси ѡ дѣвы, * не ходѣтай ни ѡггѣлъ, * но самъ гѣди,
 воплѣщѣса: * и спѣлъ ѣси всѣго ма члѣвѣка. * тѣмъ зѣвѣ ти: * слава
 силѣ твоей, гѣди.

Послѣдѣа вѣщѣ любовію, * растѣчилъ ѣси богѣтѣтво нищымъ, * себѣ
 ѡбнажѣа къ стѣдѣнію, * ѣже и прошѣлъ ѣси, * вѣчныа надежды
 провѣдѣвѣ.

Хвалѣніа бѣвѣ жѣртѣвѣ принѣсла ѣси, * ѡвѣ възгнѣшѣвѣа ѡдѣльскыхъ
 хѣтрѣвѣ: * всѣ же шѣтѣніе нечѣстѣвѣхъ, * стѣпѣтѣрпѣе, попрѣлъ ѣси.

Гнѣдѣсѣмымъ зѣвистію и гнѣвомъ борѣнымъ, * непѣборѣмѣю силѣ
 сѣмъ предѣстѣвилъ ѣси, мѣнѣе, * и повѣдилъ ѣси слѣчѣстѣвѣе
 тѣмленіе, вѣорѣжѣвѣ.

Иже стѣрѣца сѣмѣѣна рѣкѣми держѣмый, * стѣрѣца тѣа гѣгѣлы,
 панѣтелеімонѣ, оубѣи къ бѣжѣтѣвенномѣ разѣумѣнію, * и ко многѣхъ
 спѣсѣнію и ѡзѣвѣленію.

Гѣорѣченъ:

Юныа и дѣвы ко слѣдѣ тебѣ потѣкѣша, * дѣвѣ и ѡтѣроковѣцѣ тѣа и
 мѣтѣрѣ зѣрѣце: * ѣдіна бо ѡбоѣ во ѣдіно собѣрѣла ѣси * нескѣзаннѣ,
 бѣгонѣвѣсто.

Інѣ. Ірмѣсѣ:

Незѣлѣдныи бѣжѣи совѣтѣвѣ, * ѣже ѡ дѣвы воплѣщѣніа * тебѣ,
 вѣшнагѣ, * прѣрѣокѣ ѡвѣкѣмъ оубѣмѣтѣрѣа зѣвѣше: * слава силѣ твоей,
 гѣди.

Хотѣи всѣмъ спѣсѣніа и ѡстѣнны познѣніа * ѣрмѣліа тѣа гѣгѣлы,
 бѣгонѣзѣрѣннѣ, оубѣи къ бѣжѣтѣвенномѣ разѣумѣнію * и ко многѣхъ
 спѣсѣнію.

Ико ѡснѡхъ прехра́сный, * въ цвѣтѣхъ юности бѣгоу́тѣа, ꙗ рѣзѡма, ꙗ мѣрдѣа ко всѣмъ исполни́ла еси, * бѣгодожда́а въшнемъ ꙗ зовѣа: * сла́ва си́лѣ твоѣй, гдѣи.

Ико ѡмѣа дерзнове́нїе къ бгѡу трѣѡпостѣ́сному, * мѣрнаа ꙗ премѣрнаа бѣга́а просѣи почита́ющимъ тѣа, великомѣ́ниче, * ꙗ ѡ тебе́ зовѡщимъ: * * сла́ва си́лѣ твоѣй, гдѣи. **БѢОУ́ЧЕНЪ:**

Коисчїннѡ па́че оумѣа е́сть вопло́щенїе ѡ тебе́, пречѣтаа, сѣа бжѣа, * въ него́же оу́вѣровавъ ѡ сѣ́ца, пантелеѣ́имонъ взыка́ше: * сла́ва си́лѣ твоѣй, гдѣи.

Пѣ́снь ѿ. І́рмо́съ:

Просвѣ́щенїе во тмѣ́хъ лежа́щихъ, * спсѣ́нїе ѡча́ннѡхъ, хрѣ́тѣ, спсе́ моѡ: * къ тебе́ оу́трению, црѣ́ю мѣра, * просвѣ́тїи ма сѣ́нїемъ твоѡмъ: * ѡно́гѡ бо, рѣзѡвѣ́ тебе́, бѣа не знаю.

Рѡдстнѡ по́двиги по́далъ еси́ мѡченїа, * ѡгражде́нъ си́лоу бжѣ́твенноу, * ꙗ терпѣ́нїемъ твѣ́рду мѡчѣ́нїа по́демаа, * ра́дѡсаа вопї́алъ еси́: * ѡно́гѡ бо, рѣзѡвѣ́ тебе́, бѣа не знаѣмъ.

На по́двигъ борѣ́бы встѡпѣ́въ, бѣ́женне, * бжѣ́твенноу си́лоу превозмо́глъ еси́ * безбо́жнѡхъ нечестѣ́вое тїра́нство ꙗ неїсто́вство ідо́лобже́нїа, * ѡвѣ́ксаа во хрѣ́та, сѡдѣ́ю ꙗ вѣ́нча́телеа по́двигѡвъ.

Юноше́ско ты́ протївѣ́нїе ѡмѣа, * ꙗ твѣ́рдоствѣ́ю дѡшїи возста́вленїе ѡста́жавъ, * всѣ́къ ѡзѡвѣ́ до́блестѣ́ннѣ претерпѣ́лъ еси́, * ꙗ мѡ́жескїмъ, блаже́нне, оумо́мъ, * бѣ́гтїю бжѣ́твеннагѡ крѣ́та оу́крѣ́плѣемъ.

Несо́гласное ѡрѣ́нѡ вѣ́щанїе заблѡ́ждшїхъ, * нѣ́нѡмъ оу́ченїемъ нестра́далецъ, * ꙗ мнѡ́гїмъ спсѣ́нїю преслѡ́внѡ бѣ́ствѣ́ вино́вникъ, * твоѡмъ дѣ́їствомъ, хрѣ́тѣ, оу́крѣ́плѣемъ. **БѢОУ́ЧЕНЪ:**

Речѣ́нїа премѡ́дрѡхъ ꙗ гада́нїа всѣ́а, препро́славленѣаа, * ꙗ прѣ́рѡкъъ прѣ́речѣ́нїа, тѣа про́обража́хъ про́влѣ́ннѡ * напослѣ́докъ бѣ́ствѣ́ бжѣ́ю родї́тельницѡ: * ѡны́аа бо, рѣзѡвѣ́ тебе́, чѣ́тыа не знаѣмъ.

Содрѣжай концы земли, ѿкъ бѣзъ, * твоими рѣками, ѿтаа, держитса ѡписаніемъ чѣла, * ѿже бжтвеннымъ зракомъ неѡписанный.

И́нз. І́рмо́сз:

Бжтвенное сѣе ѿ всеѣтнѡе * совершающе прѣзднество, * бѣгомѣрѣн, бѣгомѣре, * прѣидѣте, рѣками восплѣчимъ, * ѿ неа рѡждшагоса бѣа славнымъ.

Славаго зрѣніе чѣлѣсное ѿ дшѣвное показѣ того мѣника твѣрда, * тебе же, сѣе, чѣдодѣйственника * ѿ начало подвигомъ твоимъ за хрѣта, * ѿже доблественно совершилъ сѣи.

Мечемъ мѣжества твоего, доблемѣре, * разсѣклъ сѣи мѣчители мѡвѣрства, * прецѣнѣа же ѿ всѣкое на тѣа шатаніе, * ѿ смѣла льстивомѣреннаго главѣ сокрѣшилъ сѣи.

Словесы ѿ дѣлнѣн ѿдѡльскѡу лѣтъ ѡблчѣа, * привѣлъ сѣи ко свѣтѣу трислѣчнаго бѣоначѣла мнѡгѣа нѣкомидѣицы, * пантелеѣмоне бѣосвѣтле.

Бѣ́оръченз:

Твое достоѣніе, слово, неѡборѣмо ѿвнѣ, * православному людемъ побѣды подаа на врагѣ, * мѣтвami бѣи ѿ твоего побѣдонѡснаго мѣника.

Конда́кз, гла́сз ꙗ:

Подражатель сѣи мѣтнѡаго, * ѿ ѿцѣлѣннѣи блѣтъ ѿ него прѣемъ, * стѣрѣтѡпѣрпче ѿ мѣниче хрѣта бѣа, * мѣтвami твоими дшѣвнымъ наша недѣги ѿцѣлѣн, * ѿгонѣ прѣснѡ борца соблазны ѿ копѣицихъ вѣрнѡ: * сѣи ны, гдѣн.

І́ко́сз:

Безсрѣбренника пѣматъ, доблаго страдальца, вѣрнаго цѣлѣбника, * блѣгѡѣтнѡ копоемъ хрѣтолюбцы, да прѣимемъ мѣтъ, * пѣче же ѡквѣрнши, ѿкоже ѿ ѿзъ своѣ храмы: * дшѣамъ бо ѿ тѣломъ, возлюбленнѣи, ѿцѣлѣнѣа подаѣетъ. * потѣнѣмѣа оубѡ, вѣрнаа вѣрѣте, * вѣ срѣцахъ нашихъ ѿмѣти сѣго крѣпость, * ѿзбавѣюца ѿ лѣтнѣи копѣицихъ: * сѣи ны, гдѣн.

ТЕБѢ, НЕПОВЕДІМЕ, ВЪ КОНОБѢЪ ИЗЪ КИПІАЦИМЪЪ СЛОВОМЪ МЪЧИТЕЛЬ ВЪЕРЖЕ,
 * НО ІАВЛЕНІА ЧИ ГДѢ СЪГНЬ ОУБѢ ОУГЛІИ, * СЛОВО ЖЕ ОУСТЪДІВЪЪ, ПѢТИ
 ЧЛѢ ВОЗВЕДІ: * ТРИПЪОСТАСНИИ СЪЦЪВЪЪ ВЪЕ, БЛГВЕНЪЪ СЪИ. **БГОРЧЕНЪ:**

ГЛАСЪ ТЕБѢ РАДОСТНУ ПРИНОСИМЪ, БГОНЕВѢСТО, * РАДЪІСА, ЗОВЪЩЕ,
 ПОМОЦНИЦЕ ВЪЕРНЫХЪЪ И МЪНИКОВЪЪ ОУТВЕРЖДЕНІЕ, * СІИ ТВОЕМЪ
 ЗОВЪЩЕ: * ПРЕПЪЧТИИ СЪЦЪВЪЪ ВЪЕ, БЛГВЕНЪЪ СЪИ.

ПѢСНЬ И. ІРМОСЪ:

ВЪ ПЕЦЬ СЪГНЕННЮ КО СЪТРОКЪМЪЪ СЪВРЪСНИМЪЪ СНИЗШЕДШАГО, * И
 ПЛАМЕНЬ ВЪ РОСЪ ПРЕЛОЖШАГО БГА, * ПОЙТЕ, ДѢЛА, ІАКЪ ГДА, * И
 ПРЕВОЗНОСИТЕ КО ВСѢ ВЪКНИ.

БЛГОПРІАЧНОЕ ТВОЕЛ ХИТРОСТИ, ДЪШЕВНОЕ СЛѢПЛЕНІЕ СЪТЧЕЕ
 И СЪЦѢЛЪЕТЪ, * ПОДАЮЩЕЕ СВѢТЪ ВЪЕРЮ, ПРЕБЪЖЕННЕ, ПРИТЕКАЮЩИМЪ,
 * И КО СІИ СЪ ХРІТЪ НАСТАВЛЯЮЩИ.

ЗА ХРІТА ЗАКЛАНЪ БЫВЪ, КЪ ВЪЧИНЪИ ЖІЗНИ ПРЕМИНЪЛЪ СЪИ, * И
 БГОЗВАНЕНЪ ІАВІСА СЪИ ИМЕНОВАНІЕМЪ БЖІИМЪ, БГОМЪДРЕ. * ЧѢМЪ
 ПОЧИТАЕМЪ ЧЛѢ, И ПРЕВОЗНОСИМЪ ХРІТА КО ВЪКНИ.

БИТІИНСКОЕ ШЛОЖІВЪ ЛЮТОЕ МЪДРЫХЪ ГЛЪМЛЕНІЕ, * ХРІТОВЫМЪ
 ПРИЗЫВАНІЕМЪ БОЛЪЗНЕННЫХЪ СЪРЪТЪИ КОРЕНІА ПОСЪКАЕШИ, *
 И СЪЦѢЛЪА ПРЕВОЗНОСАЩИА ХРІТА КО ВЪКНИ. **БГОРЧЕНЪ:**

БЕЗСМЪРТІА ЗАРЮ ВЪЕМЪ ИСТОЧНИКА ЧЛѢ, БЦЕ, * ІАКЪ РОЖДШЮ СЛОВА
 БЕЗСМЪРТНАГЪ СЪЦЪ, ВСЕХЪ СМЪРТИ ИЗБАВЛЯЮЩАГО, *
 ПРЕВОЗНОСАЩИХЪ СЪГО КО ВЪКНИ.

ИИ. ІРМОСЪ:

СЪТРОКИ БЛГОЧТИВЫА ВЪ ПЕЦИ * РЖІТВО БГОРОДИЧО СІСЛО СЪСТЬ: * ТОГДА
 ОУБѢ ШЕРАЗЪЕМОЕ, * НЫНѢ ЖЕ ДѢИСТВЪЕМОЕ, * ВСЕЛЕННЮ ВСЮ ВОЗДВИЗЪЕТЪ
 ПѢТИ ТЕБѢ: * ГДА ПОЙТЕ, ДѢЛА, * И ПРЕВОЗНОСИТЕ СЪГО КО ВСѢ ВЪКНИ.

ТАЖКІИ КАМЕНЬ НА ТВОЮ ВЪЮ ПРИВЪЗЪАША * И ВЪ МОРЕ ЧЛѢ ВЪЕРГОША
 НЕЧЕСТІВІИ, * НО КАМЕНЬ, ІАКЪ ЛІСЪТЪ, ПО ВОДАМЪ ПЛАВАШЕ, *
 РЪКОВОДСТВОМЪ ЖЕ СЪТРАНИМЪ СЪШѢ ШДАЕШИСА ЧЫ, ВСЕЧІТНЕ.

Звѣрѣмъ крокожаднымъ лютеѣишій зверей вадѣ та, стѣтотѣрпче, *
 паки же въ тебѣ гдѣ дивенъ гависа, * свѣри бо оукротѣи и сѣхъ
 сотазагѣна сотвори, * кто въ нѣхъ нѣхъ пѣрвый поклонѣла тебѣ * и
 твоѣ ногѣ ѡбеловызалъ, прехвалѣне.

Мнѡжества оубѣровавшихъ вѣда, царь возарѣла паче * и всѣ
 свѣри повелѣ оубѣти, * тебѣ же, великомѣниче, заключѣти въ
 темницѣ, трѣцѣ во ѣдѣницѣ поѣща: * гдѣ поѣте, дѣла, * и превозносиѣте
 ѣго во всѣ вѣки. **Пѣорченъ:**

Не премѣнивъ ѣстествоа иѣсѣ, * нѣхъ тебѣ бо во всегѣ члѣвѣка
 ѡблечѣла, бѣгородѣтельнице, * ѣгѡже стѣтъ пантелеѣмонъ крѣпцѣ
 нѣзѡбразѣвъ, радѡла, поѣтъ томѣ: * гдѣ поѣте, дѣла, * и превозносиѣте
 ѣго во всѣ вѣки.

На ѣ-й пѣсѣи Ѣтѣишю: не поѣмъ, но поѣмъ припѣвы прѣзѣника.

Припѣвъ: Величѣи, дѡше моѣ, * Ѣтѣишю гѣрнихъ вѣнствѣ, * дѣѣ
 прѣѣтѣю, бѣѣ.

**Тѣже ірѣмѣсѣ канѡна прѣѣыѣ бѣѣ. Поѣмъ вторѣи лѣкъ поѣтъ тѣѣже
 припѣвъ и ірѣмѣсѣ. Тѣѣже припѣвъ поѣмъ и къ трѣпарѣмъ канѡна бѣѣ.**

Пѣсѣнь ѣ. Ірѣмѣсѣ:

Безначѣла родѣтелеа сѣѣ, бѣѣ и гдѣ, * воплѣла ѡ дѣѣ, нѣмъ гависа,
 * ѡмраѣннаѣ просвѣтѣти, собратѣ расѣочѣннаѣ. * тѣмъ всепѣтѣю бѣѣ
 величѣемъ.

Припѣвъ: Величѣи, дѡше моѣ, * въ стѣтотѣрпцѣхъ прѣсвѣтлаго
 свѣтѣильника.

Прѣстѣвѣла ѣи радѡла къ желѣнѣю конѣчному, нѣѣже вселѣла,
 прѣвѣжѣнне, бѣжѣнный конѣцъ прѣѣти вѣистѣннѣ спѣдѣбѣла ѣи,
 сѣи со вѣкою твоѣмъ, во вѣки безконѣчныѣ.

Припѣвъ: Величѣи, дѡше моѣ, * безсѣбренѣкѡвъ похвалѣ и
 оукрашѣнѣ.

Желаніе полѹчилъ єси, ꙗ любве твоеѧ исполненіе, * каплющей єще
тѣплѣй кровнѣ, за хрѣта љзліавшейся: * ѿ негѡже, радѡвася,
пріѧлъ єси вѣнцы подвигѡвъ твоихъ.

Припѣвъ: Величай, дѡше моѧ, * цѣлітеле недѡжныхъ, по званіи
всѣхъ милѡущаго.

Львовъ оустъ ꙗ свѣрѣй зїѧніѧ, * ѧкоже даниїлъ дрѣвле, ты
ѡбѡздалъ єси: * вѣсть бо стѣдѣтисѧ, мѣниче, добродѣтели ꙗ
безсловесное єстество. * тѣмже тѧ, преслѧвне, сошѣдшесѧ оублѧжемъ.

Припѣвъ: Величай, дѡше моѧ, * цѣлітеле недѡжныхъ, по званіи
всѣхъ милѡущаго.

Богатнѡ бл҃гость твѣ хрѣтѡсѧ дарѡвѧ, * сокровище љцѣленій намъ
дарѡвѧ, * ꙗ всемлѣтва љзволѣнемъ, тѧ подѧвъ всѧкомѡ скорѡщемѡ
* ꙗ пристѧнище тїхѡе, * ꙗ предстѧтеле ꙗ защитителе. **Б҃гѡрѣченъ:**

Припѣвъ: Величай, дѡше моѧ, * чѣтѡю дѣѡ ꙗ єдинѡ вѣѡ.

Гѡкѡ рѡно, всенепорѡчнаѧ, * дождь нѣный во оустрѡбѣ зачѣнши *
ѧ намъ родилѧ єси, тишинѡ даѡщаго, * ѧкѡ бѣа того поѡщымъ, *
ꙗ тѧ всечѣтѡю вѣѡ проповѣдающимъ.

҃нз. ҃рмосъ:

Всѧкъ земнорѡдный * да взыгрѣетсѧ, дѡмъ просвѣщѧемъ, * да
торжествѡвѡтъ же безплѡтныхъ оумѡвъ єстество, * почитѡющее сѣенное
торжество бѡмѧтере, * ꙗ да копїетъ: * радѡйсѧ, всеблѧннаѧ * вѣ
чѣгѧ, принодѡ.

Припѣвъ: ҃г҃ли, стѡданіе твое зрѧще, оуднѡшасѧ, * кѧкѡ въ тѣлѣ,
сѣе, * безплѡтнаго, прехвѧльне, повѣдилъ єси.

Въ колесѣ привѧзанный, днѡвѡ бѡлъ єси, досточѡдне, * безѡмныѧ
во тоѣ пѧче погѡвѣ, * бѣти оубѡ тѧ повелѣ мажїміѧнъ ꙗ ѡсѣци
главѡ твоѡ, * мечѡ же прегнѡвшѡсѧ, * спекѡлѡтора ꙗ вѡнны кѡ вѣрѣ во
хрѣта ѡбратилъ єси.

Припѣвъ: ҃г҃ли, зрѧще тѧ, лѣсть низложившаго, * оублѧжѡхѡ твѣ,
твердомѡдренне.

Ѡуѡбіѡцахъ н ѡ всѣмъ мѣрѣ молившѡся тѣ, славно, * свѣше по достоѡнїю наречѣнъ бѣлъ ѿси пантелеїмонъ, * дѣлы ѡправдѡа именованїе, * млеко же истрече иъзъ тебе вмѣстѡ кроуе, * н такъ, вѣнценосный, хрѣѡ предсталъ ѿси.

Припѣвъ: **А**гглы свеселѡтсѡ члѡвѣкомъ въ пѡмѡти пантелеїмона, * трѣѡ предстоѡцагѡ.

Свѣше назрѡеши, великомѣниче, * пѡмѡть твою любовїю совершаюцихъ, * н ходѡтайствѡеши тѣмъ оу трислѣннаго вѣтѡа грѣхѡвъ прощѣнїе, мѣръ же н спсѣнїе, * ѿже н намъ просї, тѡ величѡуцимъ.

Бѣорѣнъ:

Припѣвъ: **С**о агглы роди вси, блжнмъ тѡ, * бѣгоневѣстнаѡ мѣіе.

Свѣтѡ исповѣда побѣдоносный пантелеїмонъ всѣхъ влѡѡ * иъзъ твоѡа, блгтнаѡ, возсѡавша оутрѡбы, * твѣрдѡ испн за того чѡшѡ страданїѡ * н оутѣшенїе прѡа съ веселїемъ, * ликѡа съ мѡчѣнникн н всѣмн стѣымн.

Тѡже ѡба лика, вкѡпѣ сошѣдшесѡ, поѡтѡ пѣрвыи припѣвъ канѡна бѣѡ: Величѡй, дѡше моѡ, * ѡтнѣншѡю гѡрннхъ вѡннствѡ, * дѡѡ прѣѡтѡю, бѡѡ.

Пѡсѣмъ: катакасіа.

Свѣтїленъ.

Пѡ: Оуѡнникѡмъ:

Млѡтвнѡю твою дѡшѡ провидѣ бѣѡ, * пантелеїмона тѡ проповѣда: * безрѣбреннѡ во трѣѡуцимъ ищѣлѣнїе истрѡчѡеши, стѣ, * мѡчнтелѣн свирѣпство терпѣпїемъ твоимъ побѣднвыи.

Слава, н нынѣ:

Пантелеїмоне всемѡдре, * ѡтннхъ безрѣбренникѡвъ сѡѣннаѡ красѡтѡ * н вѣтѡеннхъ мѣнникѡвъ великопѣднѡѡ славо: * свѣше побѣды истрѡн рѡдѡ нашѡмѡ ... [нмѡкъ], * н мѣрѡ мѣръ, * н вѣрнѡ славоцимъ тѡ, стѣ, спсѣнїе, * съ бѡею ѡ всѣхъ молаѡсѡ.

На хвалі́тєхъ: стѣхѣры, на ѧ, гла́сѣ ꙗ.

Пѣ: Ѡ! пресла́внагѠ чѣдєсє:

Дѣло промыслєніѧ вѣшнагѠ, * ѣже на тебѣ бѣвшєє, * свѣтлѠ
показѧса: * тѣлесныѧ бо стрѣсти цѣлїти ѧвстєвєннѠ, *
пантелеїмоне, наѡчѧемь, * дѡшѣ ѡбрѣлєѧ єсїи врачь їзрѧденѣ, * слѡвомъ
блѣгѣти оубрачѡѧ всѧ, * љ мрѧчныѧ лєстїи їзбавлѧѧ * кѣ тебѣ
прїтєкѧющыѧ.

Млѣти бжїи подобєѧѧ, * пантелеїмонѣ ѧвѣ љменовѧѧ, * сѡгѡбо
прїємъ љмѧ, љ подобное вєци. * ѧкѡ сострадѧтеленѣ бо мїлѡбєшїи
вєѣхъ, * сѡгѡбо подѧѧ сїмъ їсцѣлєніє, * пїтѧѧ љ цѣлѧ * љ кѣ рѧзѡмѡ,
слѧвнє, настѧвлѧѧ бжѣтєвєннѡмѡ * љ прєсвѣтлѡмѡ хрїтѡвѡ, прєбогѧтє.

Добрѡтою, бгѡмѡдрє, тѣлесною * дѡшєвнѡю добрѡтѡ блѡгодѡшнѡ
прємѣнїлѣ єсїи, * љ оумное блѡголѣпїє плѡтєкѡю красѡтою: * љ
зрѡщыѧ, мѣннє, оудивїлѣ єсїи, * знѧменьнїи єѧѧ љ чѡдєсѣѧ, * цвѣтѡмъ
ѡноєстїи состѧрѣвшнѣѧ рѧзѡмъ прїємъ, * вѣрою же љ блѣгѣтїю прєсвѣщѧемь.

Глѧсѣ ѣ. Самоглѧсєнѣ. [Гѣрманѡѡ]:

Рєсвѣтлѧѧ мѣннє пѧмѧтѣ * єѧѣтѣ ѧкѡ єлнцє концємъ, * љ
нєпрєстѧннѡ подѧвѧєтѣ вѣрнымъ їсцѣлєніѧ, * нєдѡгнѡ ѡгонѧющїи, љ
стрѣсти їсцѣлѧющїи: * мѡлїтєѧ бо прїєнѡ пантелеїмонѣ хрїтѡвѡ, *
дарѡвѧтїи дѡшѧмъ нѧшымъ вєлїю млѣтѣ.

Глѧѡѧ, гла́сѣ ѧ. [Вѡзѧнтїєѡ]:

Днєсь прѡєїѧ стрѣтѡноѡѡѧ пѧмѧтѣ, * прїндїтє вѣрнїи, дхѡвнѡ
ѡѡзвєсєлїмєѧ, * љ пѣсньнїи сєгѡ вѣнчѧемъ: * љбо нєвїднѧѡѧ вѡрѧѧ
єнлѡю крїтнѡю мѡжєєкнїи пѡбѣдїлѣ єстѣ, * љ мѡчїтєлєѧ вєзмѣрнѣхъ мѡкѣ
нє оубѡѡѡѧѧ, * зѧкѡннѡ пѡчєстѣ прїѧтѣѧ вѣшнагѠ зѡвѧнїѧ: * љ нѣнѣ сѡ
лгглы вѣчнѡ пѡчнѡвѧєтѣ. * нѡ, ѡ мѣннє хрїтѡвѡѧ пантелеїмѡнє, * вѡрѧчѡ
нєдѡгѡщнѣѧ љ прїєтѧннїцє ѡбѡрєѡѡѡѧѧ, * нє прєстѧѧ мѡлѧѧ млѣтнѡѡмѡ
бгѡ, * єпїєтїєѧ дѡшѧмъ нѧшымъ.

З нѣнѣ, бгѡрѡчєнѣ, гла́сѣ тѡѡже:

СѢ́ТІХЪ: Насаждѣни въ домѣ гдѣни, * во двѣрѣхъ бѣа нашегѠ процвѣтѣхъ.*⁵⁰

Ѫ́ВЛІЕ Ѡ ІѠА́ННА, ЗАЧА́ЛО ꙗВ.*⁵¹

Рече гдѣ своимъ оученикомъ: [Ѣ,Ѣ'] сѣа заповѣдаю вамъ, да любите дрѣгъ дрѣга: [Ѣ'] ꙗще мѣръ васъ ненавидѣхъ, вѣдѣхъ, ꙗкѠ менѣ прѣжде васъ возненавидѣхъ. [Ѣ'] ꙗще Ѡ мѣра бысте были, мѣръ оубѠ свое любѣлахъ бы: ꙗкоже Ѡ мѣра нѣстѣ, но ꙗзъ нѣзбрѣхъ въ Ѡ мѣра, сегѠ рѣди ненавидѣхъ васъ мѣръ. [Ѣ'] Поминѣйте слово, ѣже ꙗзъ рѣхъ вамъ: нѣсть рѣвъ болѣе гдѣ своегѠ. ꙗще менѣ нѣзгнѣша, ꙗ васъ нѣзженѣхъ: ꙗще слово моѣ соблюдоша, ꙗ васъ соблюдохъ. [Ѣ'] Но сѣа всѣ творѣхъ вамъ за љма моѣ, ꙗкѠ не вѣдахъ послѣвагѠ мѣ. [Ѣ'] ꙗще не быхъ пришѣлъ, ꙗ глаголахъ љмъ, грѣхѣ не быша љмѣли: нынѣ же винѣ не љмѣхъ Ѡ грѣсѣ своемъ. [Ѣ'] Ненавидѣи менѣ, ꙗ Ѡцѣ моегѠ ненавидѣхъ. [Ѣ'] ꙗще дѣлахъ не быхъ сотворѣлахъ въ нѣхъ, ꙗже љнъ никтоже сотвори, грѣхѣ не быша љмѣли: нынѣ же ꙗ видѣша, ꙗ возненавидѣша менѣ, ꙗ Ѡцѣ моегѠ. [Ѣ'] Но да свѣдетѣ слово писанное въ законѣ љхъ: ꙗкѠ возненавидѣша мѣ тѣне. [Ѣ'] Ѫгда же прѣидѣхъ оутѣшитѣль, ѣгоже ꙗзъ послѣ вамъ Ѡ Ѡцѣ, дѣхъ љстины, ꙗже Ѡ Ѡцѣ нѣсходѣхъ, тѣи свидѣтельствоветѣ Ѡ мнѣ. [Ѣ'] ꙗ въ же свидѣтельствоветѣ, ꙗкѠ љконѣ со мною ѣстѣ. [Ѣ'] Сѣа глѣолахъ вамъ, да не соблазнѣтѣсѣ. [Ѣ'] Ѡ сонницъ нѣженѣхъ въ: но прѣидѣхъ чѣсъ, да всѣкъ ꙗже оубѣетѣ въ мнѣтѣ слѣжедъ приносѣти бѣхъ.

Прича́стїенъ:

Въ пѣмѣть вѣчнѣю свѣдетѣ прѣникъ, Ѡ слѣха слѣ не оубѣтѣсѣ.*⁵²

⁵⁰* Пс. 91,14.

⁵¹* Јн. 15,17-27; 16,1-2 (зач. 52).

⁵²* Пс. 111,6 и 7.

**КАНОНЪ СТОМУ ВЕЛИКОМЧНИКУ [И ЦЕЛІТЕЛЮ]
ПАНТЕЛЕЙМОНУ, ПЪВАЕМЫЙ ЗА НЕДУЖНЫМЪ.*⁵³**

Гласъ вѣ.

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

**Во глубинѣхъ погшла ѡногда * фараонѣтское всебѡннство прешрѡжѣннаѧ
сїла, * воплощшееса же слово всебѡбный грѣхъ потребило ѣсть: *
препрослѡвленный гдѣ, славно бо прослѡвиша.**

**Припѣвъ: Сѣый великомчнице и целѣбнице пантелеїмоне, * молї бѣга
ѡ насъ.**

Пѡдвигомъ, мчнице, добрымъ подвижамъ, и врачъ и зрѡденъ бѣвъ,
и целѣлї болѣзни моѧ, и ѡбдержѡщїй ѡгнь ѡрошенїемъ твоимъ
ѡженї, здравїе мѣ совершенное подаваѧ.

Болѣзней избѡви мѧ лютыхъ, ѡ! пантелеїмоне, и надлежащю мѣ
нѣмоць искорѣ ѡ мене ѡженї, и конѣчное и целѣленїе мѣ даруй,
ѡкѡ да заступника великаго вѣрою ѡубѣжаю тѧ.

Целїтелю душамъ и телесѣмъ, и целѣлї страсти моѧ лютыѧ, телесныѧ
же и душѣвныѧ, прїтѣкшаго, ѡ! пантелеїмоне, подъ кровъ твоѣ
спїсительный, мчнице спсѡвъ, ѡкѡ да хвалами ѡубѣжаю тѧ. **Бѣорченъ:**

^{53*} приреѣено према два издања: 1) Служба и ѡкадѣстїя свѣтѡму великомченику и целїтелю Пантелеїмонѣ. – Иждивенїемъ рѣскаго Пантелеїмонова монастырѧ, чтѡ на ѡдѡнѣ. Москва. Въ Сѣнодальной тѣпографїи, ѡѡпг года, стр. 96-106. 2) „Служби на свети великомаченик и целѣбник Пантелеїмон и свети свеитеномаченик Ермолај“, Преспанско-пелагонїска епархија МПЦ, Прилеп, 2019. г.

Млрда ѡщи, ѡтаа, ѡакв блѡгѡтробное слѡво бѣѣе родѣвшая,
и ѡцѣлѣи недѡгъ раба своего, и скорѡю дѡрѡи ѡцѣлѣѡ и здравѣе,
вѣрою просѡщемѡ твоеѡ млти.

Пѣснь г. Ирмосъ:

Процвѣлѡ ѣсть пѡстына, ѡакв крѣнѡ гдѣи, * ѡзбыческаа неплодѡщаа
ѡрковѡ, * пришествѣемѡ твоимѡ, * вѡ нейже ѡутвердѣла моѡ срѣце.

Разрѡшѣнѡ многокѡзненное мѡчѣтельное, стѣтотѣрпче, живѡтѡ
дающимѣи ѡ хрѣтѣ подвигами, ѡумерщвлѡющимѡ стѣрѡсти ѡженѣи ѡ
недѡгѡющего сѣлѡ, млтвоею твоею.

Согнѣвшей слѡбми пѡмыслами и дѣлѡз ѡзвами дѡшѣе моѣи, славне,
пѡстѣченѣемѡ твоимѡ даждѡ и ѡцѣленѣе, и не ѡстаѡи мене
погнѣнѡти ѡкаѡннаго, молю тѡ.

Безвѡжѣла пѣщѡ, ѡугасѣла ѣси течѣнѣемѡ кровѣи твоеѡхѡ, стѣтотѣрпче,
птѣмже ти молюсѡ: ѡгнѡ болѣзни мѡ свободѣи. **Бѣѡрѣченѡ:**

Низринѡ мѡ мнѡжестѡо прегрѣшенѣи, ѡтаа, вѡ пѡчинѡ недѡгѡвѡхѡ: но сама,
ѡтаа, ѡкормѣи мѡ кѡ тишинѣе здравѣла, бѣе.

Сѣдаленѡ, гласѡ д̣: *54

Иакв всемлѣтнѡваго застѡпника именовѡ тѡ гдѣи, и дарѡва тѡ намѡ,
ѡусѣрднѡ молѡщим[тнѣла] и сѡ любовѣио притекающимѡ [ти]:
блѣтнѡи ѡцѣлѣбниче дѡшѡ и тѣлѣсѡ нашѡхѡ, и ѡцѣлѣи недѡги нашѡ, и
приведѣи насѡ кѡ пресѣтѣи трѣцѣе, всегда предѣстоѡ ѣи.

[Слава, и нынѣ, бѣѡрѣченѡ, гласѡ тѡйже:

Треколѣнѣи стѣтнѡми, безсѡвѣстнѡи ѡзѡ ѡбѡреваемѡ, ѡтаа,
призывѡю тѡ теплѣе: да не презриши мене ѡкаѡннаго погнѣнѡти,
бѣзднѡ млрдѣа рѡждаши, рѡзѡвѣ бо тебе надежды не имамѡ. да не врагѡмѡ
ѡубѡ ѡбрѡдованѣе и смѣхѡ, надѣавѣла на тѡ, ѡвлюсѡ: иѡо мѡжеши,
ѣликов хѡщѣши, ѡакв мѣти ѡщи всѣхѡ бѣа.] *55

^{54*} (до)дато према тексту добиѣеном из Македонѣе.

^{55*} богородичан сѣдал(е)на произѡльно додат из Службе, пошто га у изворнику нема; а сам сѣдален мало граматички дотеран.

Пѣснь д. Ірмосъ:

Прише́лъ єси ѿ дѣвы, * не ходатай ни аггъла, * но самъ гдѣи,
воплѡщьса: * и спсѡлъ єси всего ма члѣтка. * тѣмъ зовѡ ти: * слава
силѣ твоѡй, гдѣи.

Оу врачѡи нелицельнѡ болацаго ма, безмѣздный врачѡ, ѿ бѣга
дарованїе ищеленїи прїемый: и не посрами мене ѿ моего
оупованїа, съ вѣрою молацагоса ти.

Оу мерщвлѡщыа ма болѣзни, пантелеїмоне, лѣчебамн твоїмн
ищелн, и ко здравїю привлецы: ѡакѡ да съ радостїю и веселїемъ
славлю тѡ, достоелженне.

Глгобы моѡ болѣзненныа оуелбїши, сѣе, копїю ти, рабъ твоѡи,
ѡакѡже древле слѣпаго, ищелн, молюса, ѡчанаго и ко ѡдѡ
приблїжшагоса.

Пѣорченъ:

Икѡ всѣхъ влчце съ вѣрою ти молимса, принеси моленїе снѡ
твоемѡ и бѣѡ нашемѡ: да ѿ ѡбдержанїа бѣды и забавитъ раба
твоегѡ, чѣта.

Пѣснь є. Ірмосъ:

Ходатай бѣѡ и члѣткѡмъ былъ єси, хрїтѣ бже: тобою бо, влко, кѡ
свѣтоначальникѡ оцѡ твоемѡ, ѿ нощн неведѣнїа, приведенїе и мамы.

Ты мѣртѡа древле коерсїаъ єси, пантелеїмоне, такожде помози и
семѡ рабѡ твоемѡ, молимса ти: и совершенное ищеленїе томѡ
вскорѣ дарѡи.

Целїти многнхъ недѡгн, съ вѣрою кѡ тебѣ притекающнхъ, такожде
и мене ищелн: и не посрами моего оупованїа, не постыди ма,
мѣнче пантелеїмоне.

Истѡчникъ свїи многнхъ дарѡвѡ дха, пантелеїмоне: оутолн горестъ
болѣзни моеѡ, и ищелн, блженне, лѡтѣ разслабленнаго. **Пѣорченъ:**

Икѡ о҃гнь снѣдаетъ ма, прѣчѣта влчце, недѡгъ: ѿ негѡже и забави
ма и спсїи, мольбамн твоїмн, ѡакѡ жизнь всѣхъ неизреченнѡ
рѡждшаа.

ПѢСНЬ ̅. Ирмосъ:

Въ бѣзднѣ грѣхѡвнѣй валааца, неизлѣднѣю мѣрдѣа твоегѡ призываю
бѣзднѣ: ѿ тлѣ бѣже мѣ возведѣ.

Блѣженныхъ надеждъ полдчѣвхъ дарованіе, ѿ моѡ надеждѣ исполни:
внезапѣ спси ма ѿ ѡдержаніа мѣ смертныа болѣзни,
пантелеймоне.

Море ѡбзрѣаетъ мѣ недѣгѡвхъ, пристанице тѣ тѣхѡе гавѣ ми, сѣе,
твоѡ спсительнѣю поможѣ низпославъ, вопіетъ тѣ рабъ твоѡй.

Оубиѣа, блѣженне, ражженіа ѿ пренемоганіа тѣгопѣ ѡблегчи: къ
твоемѣ заступленію притекающаго, пантелеймоне. **Гѡрѣченъ:**

Тѣплѣю твоѡ, прѣчѣта, поможѣ ѡдождѣ рабѣ твоемѣ: люте
горѣщемѣ грѣхѣи, ѿ тѣлесными недѣги ѡдержимомѣ, прѣчѣта.

Кондакъ, гласъ ̅:

Подражателъ сынъ мѣтнѡвгѡ, ѿ ѿщѣленіи блѣтѣ ѿ негѡ пріемѣ,
стерпѣтерпче ѿ мѣниче хрѣта бѣа, мѣтѡвами твоѡми дѡщѣвныа
наша недѣги ѿщѣлѣи, ѡгонѣ пріснѡ борца соблѣзны ѿ вопіющихъ
вѣрнѡ: спси ны, гдѣи. **Ікосъ:**

Безрѣберника пѣмѣть, дѡблагѡ страдальца, вѣрнагѡ цѣлѣбника,
блѣгѡчѣтнѡ воспѡемъ хрѣтолюбцы, да пріимемъ мѣть, пѣче же
ѡиквѣрши, гѡкоже ѿ ѣзѣ своѡ храмы: дѡшамъ бо ѿ тѣломъ,
возлюбленнѣи, ѿщѣлѣнѣа подаветъ. потщѣмѣа оубѡ, вѣрнаѣ братѣе, въ
сѣцахъ нашнѣхъ ѿмѣти сѣгѡ крѣпостѣ, ѿзбавляюща ѿ лѣсти вопіущыа:
спси ны, гдѣи.

Прокіменъ ѿ ̅вѣліе: зрѣ на оутрѣни.

Стіхѣра, гласъ ̅:^{*56}

Не лишѣ ма твоегѡ заступленіа, цѣлѣбниче всемѣтнѣе: но разорѣ,
мѡлимъ тѣ, нападѣнѣа вражѣа: ѿ болѣзней ѿзбави, ѿ ѿщѣленіи
спси, да славимъ тѣ ѿ любѡвію поемъ вѣопрѣдѣтнаѣ дѣла твоѡ, сѣе.

^{56*} (до)дато према тексту добиѣеном из Македоніе.

Пѣснь 3. Ирмосъ:

Бѣгъ прѡтивное величїе беззакѡннѹщакѡ мѹчїтелеѡ высокаѡ пламень вознегло ѣсть: хрїтосъ же прострѣ бѣгѡчїивымъ отрокамъ рѡсѹ дѣховнѹю, сый бл҃гвенъ и препросл҃вленъ.

Пребыла ѣси неподвижимъ во время мѹченїа, пантелеїмоне: тѣмже лютеѡ ѡдержимаго лютыми болѣзнями и бѣдствѹюща, ищелї раба твоегѡ, да вѣрою славитъ заступленїе твое.

Млїтїю видѣвъ тѡ богатѣша, бѣзъ многомлчїивый, мѹдре пантелеїмоне, бл҃гть тї дарова подавати ищелїснїа: тѣмже тї молюса прилѣжнѡ, оумѡ моегѡ недѹги ищелї.

Оузы врага злодѣа дѣховнымъ ѡрѹжїемъ, мѹдре, растѡргла ѣси: тѣмже молимса тї: недѹгомъ свѣзана и бѣдствѹюща ищелї болацаго, да приенѡ почитаемъ заступленїе твое. **Бѣорѣченъ:**

Ищелї сокрѹшенїе члѣвческѡе, прѣтла, рѡждаша бѣа неизреченнѡ: и того оубо молї, їакѡ пребл҃гаго, ищеленїе мї подати, дѣво, рабѹ твоемѹ, лютеѡ страждущемѹ.

Пѣснь 4. Ирмосъ:

Пещь иногда ѡгненнаѡ въ вавлѡнѣ дѣйства раздѣлаше, бжїимъ величїемъ халдєи ѡпалающаѡ, вѣрныѡ же ѡрошающаѡ, поющыѡ: бл҃гвите всѡ дѣла гд҃на, гд҃а.

Данъ была ѣси вѣрнымъ ѡгражденїе, стѣна и врачевствѡ, сѣе, и зраднѡе: тѣмже, моѡ їзвы дѹшєвныѡ, мѹдре, ищелї: и ѡблегчї болѣзнь тѣлесныѡ, пантелеїмоне, лютеѡ ѡдержащыѡ мѡ.

Въ твоемѹ млчїивомѹ покрѡвѹ притекающымъ ѡемлеши всѡкъ болѣзнь: и нынѣ посѣтї прибѣгающа съ вѣрою къ тебѣ, сѣе, раба твоегѡ, и ижебви многообразныхъ недѹгъ. **Бѣорѣченъ:**

Направн, ѣтла, къ пристанищѹ здравїа недѹгомъ бѣдствѹюща, и во гл҃бениѹ погрѹжаема, и не даждь погнѣнѹти мї, бж҃твенныѡ помѡщи твоеѡ любовїю ищѹща, ѣюже вѣрїи испїаютса.

ПѢСЕНЬ ѿ. Ірмосъ:

Безначальна родителю снъ, бгъ и гдъ, воплощяся ѿ дбы намъ гависа,
омраченна просвѣтити, обрати расчощенна. тѣмъ всепѣтѣю въѣ
величаемъ.

Иже свѣтъ, яко солнце возсиялъ еси, блаженне, лучами исцеленій
исцѣхъ просвѣщаа: тѣмже съ вѣрою молима ти: ѿ недъгъ и
тяжкіа тмы искорѣ избави люте ѡдвѣаемаго.

Тебѣ нынѣ молимъ, стый пантелеймоне, тебѣ припадлемъ и теплѣ
молима: смертною болѣзнію ѡдержимаго ѿ навѣта лютихъ
недъгъ просвѣткъ исцѣли, да любовію ѡблжаетъ тѣ.

День возійи здравіа рабѣ твоемѣ, лежащемѣ въ ноци лютаго
недъга, да блгодарственнымъ срцемъ прійдетъ въ чтиный ти храмъ,
твою исповѣдаѣ блтъ, пантелеймоне. **Ггорченъ:**

Блгавъ влчце! маніемъ твоимъ млрднымъ прѡсѣни ѡгорченнаго ма
грѣхн многими, и ѡдержавша ма болѣзни и немоци избави, да
блгодарственнѡ ѡблжаю тѣ, влчце, юже по достоанію блжатъ вси роди.

Величаніа стѣаго пантелеймона:^{*57}

Въ пѣснехъ возвеличимъ пантелеймона, великомчника хртѡва,
исцѣлѣбника безсребреннаго: ѿ всякіа болѣзни и недъгъ всегда
избавляюща насъ.

Ѧмножества грѣхѡвъ тѣлесѡ и души наша страждутъ, тѣмже
тебѣ причеклемъ, врачѣ^{*58} всемлчтнве.

Мчнице хртѡвъ пантелеймоне, прійми молѣніа недостѡйныхъ рабъ
твоихъ, испроси намъ до конца въ добрѣ терпѣніе, млчти тезоименіте.

Радостно поемъ нынѣ пѣснь тебѣ, мощномѣ целѣбникѣ нашемѣ,
славяще пріснѡ чуда твѡа. **[Ггорченъ:]**

Всѣ аггловъ воинства, предтѣче гденъ, апловъ двенадесѣтице, стѣи
всѣ съ вѣю, сотворите млтвѣ, ко еже спсѣтиа намъ.

^{57*} (до)дато према тексту добијеном из Македоније.

^{58*} моја измена, а у изворнику: видче.

ІВАНІСТЪ СТОМУ ВЕЛИКОМЧНИКУ И ЦѢЛІТЕЛЮ ПАНТЕЛЕИМОНУ.*59

Кондакъ ѿ.

ИЗБРАННЫЙ СТРѢПОТЕРПЧЕ ХРІТОВЪ И ВРАЧЪ БЛГТНЫЙ, ТДНЕ ПОДАЙ
НЕДВГЮЩИМЪ ИЦѢЛЕНІА, ПѢСНЬМИ ВОСХВАЛЖЕМЪ ТА, ЗАСТВНИКА
НАШЕГО. ТЫ ЖЕ, ІАКЪ ИМѢАИ ДЕРЗНОВЕНІЕ КО ГД, ѿ ВСАКИХЪ БѢДЪ
И БОЛѢЗНЕЙ СВОБОЖДАЙ НАСЪ, ЛЮБОВІЮ ТВѢ ЗОВЩИХЪ: РАДШІА,
ВЕЛИКОМЧНИЧЕ И ЦѢЛІТЕЛЮ ПАНТЕЛЕИМОНЕ.

Ікосъ ѿ.

АГГЛА ЗЕМНАГѦ И НБНАГѦ ЧЛВКА ВѢМЫ ТА, СЛАВНЫЙ ПАНТЕЛЕИМОНЕ:
АГГЛСКОЮ БО НЕПОРѢЧНОСТІЮ И МЧНИЧЕСТВОМЪ ОУКРАШЕНЪ, ПРЕСЕЛІА
СІА ѿ ЗЕМЛИ НА НБО, ИДѢЖЕ СО АГГЛЫ И ВСѢМИ СТЫМИ ПРЕДСТОА
ПРТОА ГДА СЛАВЫ, МОЛІА ѿ НАСЪ ЗЕМНЫХЪ, ПОЧИТАЮЩИХЪ ТА ЗВАНІИ
СИМИ: РАДШІА, СВѢТЛОСТЕ БЛГОЧТІА: РАДШІА, ПРЕСЛАВНЫЙ СВѢТІЛЬНИЧЕ
ЦРКВИ. РАДШІА, МЧНИКОВЪ ПРЕЧТНЫХЪ ОУКРАШЕНІЕ: РАДШІА, ВѢРНЫХЪ ВЪ
НЕПОКОЛЕБИМѢМЪ ТЕРПЕНІИ ОУТВЕРЖДЕНІЕ. РАДШІА, ІОНОСТИ ПРЕЗРАДНАА
ПОХВАЛО: РАДШІА, ПОВѢРНИЧЕ ХРІТОВЪ, ВЪ МВЖЕСТВѢ НЕШДОЛЖЕННЫЙ. РАДШІА,
ПРОЗРАСТШІИ ВЪ МІРѢ, ПРЕМІРЕНЪ ІАВНВЫИА: РАДШІА, АГГЛЕ КО ПЛОТТИ,
ПРЕВОСХОДАИ СМЕРТНЫХЪ. РАДШІА, НБОЖИТЕЛЮ ВСЕБЛЖЕННЫЙ: РАДШІА,
БЖИТВЕННАГѦ РАЗУМА ВМѢСТИЛИЦЕ. РАДШІА, ИМЖЕ ВѢРА ВОЗВЫСИА:
РАДШІА, ИМЖЕ ПРЕЛЕСТЬ НИЗЛОЖІА. РАДШІА, ВЕЛИКОМЧНИЧЕ И ЦѢЛІТЕЛЮ
ПАНТЕЛЕИМОНЕ.

^{59*} приређено према издању: Служба и Івандістъ сватому великомученику и цѣлїтелю Пантелеїмону. – Иждивенїемъ рускаго Пантелеїмоново монастыра, что на адоуше. Изданїе пѣтое. Москва. Синодальная типографїа, лїца. ѿ московскаго духовно-цензурнаго комитета печатать дозволяется. Москва, августа 18-го дня лїца года. Цензоръ протоіерей александръ смирновъ. Репринтное издание 1996 года, по благословенію святаѣшого патриарха Московскаго и всея Руси Алексїа II, Подворье Русскаго на Афоне Свято-Пантелеїмоново монастыря в г. Москве.

Кондакъ ѿ.

Рѣда тѣ вѣка соудѣ изберѣнѣ, возлюбѣ дѣши твоеѣ добрѣтѣ. тѣ бо земнѣю вѣжкѣю сладоствѣ и славою презрѣвѣ, вѣнцемѣ мѣническимѣ возжелѣлѣ еси оукрасити се, оуазвлѣнѣ бжѣтвенною любовѣю, и вдохновеннѣ поѣ: **А**ллилуѣа.

Їкосъ ѿ.

Рѣзвѣмѣ бжѣтвеннѣ имѣлѣ, ѿ доблѣи вѣителю пантелеѣмоне, извѣмѣлѣ еси царѣ маѣмѣана мѣжествомѣ дѣши твоеѣ и словесѣ, ѣмнѣже дерзновеннѣ проповѣдалѣ еси хрѣта. тѣмѣже похвалѣюще дерзновенѣе твое, глѣголемѣ тѣ еице: **Р**ѣдѣ се, оугрѣзы маѣмѣана презрѣвѣый: рѣдѣ се, совѣтѣомѣ нечестѣивѣхѣ не покорѣвѣи се. **Р**ѣдѣ се, наслажденѣе ѣстиннаго бжѣпочитѣнѣа: рѣдѣ се, ѣскоренѣе дѣмонскаго слѣженѣа. **Р**ѣдѣ се, неѣстоветка мѣчѣителѣ и зѣвличѣителю: рѣдѣ се, ѣдѣльскѣа прѣлестѣи низложѣителю. **Р**ѣдѣ се, разгнѣвѣый нечестѣивѣхѣ совѣрица: рѣдѣ се, премѣнѣивѣый тлѣннаа на невѣснаа. **Р**ѣдѣ се, совѣдѣниче нечестѣивѣхѣхѣ ѣглѣвѣхѣ: рѣдѣ се, сѣнковѣтѣовѣителю многѣстрадаѣльнѣхѣхѣ сѣбѣхѣ. **Р**ѣдѣ се, ѣмнѣже сѣтанѣа посрамѣ се: рѣдѣ се, ѣмнѣже хрѣтѣосѣ прослѣвѣ се. **Р**ѣдѣ се, великомѣнѣче и цѣлѣителю пантелеѣмоне.

Кондакъ ѿ.

Сѣлоу вѣшнаго, дарѣканною тѣбѣ, и крѣпкимѣ терпѣнѣемѣ твоемѣ ѣбезсѣлѣнѣ еси мѣчѣителевѣ дѣрзѣствѣ, мѣжественнѣй повѣдонѣсче: ѿгна, свѣрѣн, колѣса не оубѣавѣа: и мечѣмѣ оуѣчѣнѣ во главѣ, вѣнѣцѣ повѣды прѣлѣ еси ѿ хрѣта бжѣа, взывѣа е мѣ: **А**ллилуѣа.

Їкосъ ѿ.

И мѣщи ѿвѣтель твоеѣ всѣдрагѣю главѣ твоеѣ, бжѣтѣвѣый ѣтѣрпѣтѣрпче, ѣакѣ превѣлѣкое сокрѣвице, радѣсти ѣсполнѣет се ѿ сѣмѣ, и любовѣю воспѣвѣаючи даннѣю тѣбѣ ѿ бжѣа вѣтѣ ѣсцѣлѣнѣи, бжѣгодарнѣ зѣвѣтѣ тѣ: **Р**ѣдѣ се, ѣнкомнѣдѣи свѣтѣильнѣче всѣсвѣтѣлый:

Кондакъ ѿ.

Удо преслѣвное сотвори тобою гдѣ, егда чрезъ слѣжителя своего ѿрмолаа призвѣтъ въ чюдный свой свѣтъ:⁶² ѿхидною бо велїю оугрыженно оумершее отъроча по млтвѣ твоей ко хрѣту, љбїе ѡживѣ и востѣ здраво. познавъ оубо жнзнодавца всѣхъ истиннаго бга, сътвердою вѣрою воззвалъ еси емѹ: **А**ллелїа.

Ўкосъ ѿ.

Узрѣ свѣтъ слѣпый, емѹже съзыванїемъ ѿмене хрѣтова прикоснѣла еси ты, славне: ѿрмолаемъ бо пресквѣтеромъ просвѣщенъ, ѡринѣвъ отѣческое многобожїе, воспрїалъ еси мѣтернее блгочїїе, ѿмже и отъца просвѣтилъ еси. сегѹ радн твѣѣ, славному оугоднику вѣжїю и чудному врачу, въываемъ: **Р**адѹса, къ бгу велїе раченїе ѿмѣай: радѹса, приногорѣцїи огню вѣтвеннаѹ любкѣ. Радѹса, дѣятельный послѣшателю щїенныхъ побченїй ѿрмолаа: радѹса, послѣдовавый совѣтѹмъ⁶³ мѣтере твоеѹ ѿвѣлы. Радѹса, ѿкъ всѣмъ раздалъ еси, да хрѣта прїѡбращеши: радѹса, любовь къ мїру любовью вѣжїю побѣдївый. Радѹса, ѿкъ вѣстѹмъ сладкихъ мїра за хрѣта лютаѹ страданїѹ прїалъ еси: радѹса, ѿкъ ѡбщникъ сотворїла еси стрѣтемъ хрѣтовымъ. Радѹса, восторжествовавый надъ всѣми стрѣтми: радѹса, оукраивыйся блгтнымъ безстрастїемъ. Радѹса, ѿполнѣай радости притекающа къ твѣѣ: радѹса, тѹне ѿцѣлѣай всѣхъ блгтїю хрѣтовою. **Р**адѹса, великомѣниче и цѣлїтелю пантелеїмоне.

Кондакъ ѿ.

Уроповѣдникъ истинны ѿвѣса просвѣщенный тобою тѣлеснѣ и дѹшевнѣ слѣпецъ: подобенъ бо еѹлькомѹ слѣпцѹ, дерзновеннѹ предъ всѣми ѿповѣда свѣта истиннаго, хрѣта, просвѣщающа всѣаго члвѣка, нечестїваго же царѹ и боги ѿзычскїѹ оукорївъ, чрезъ мечное оустѣченїе възде къ немерцающему свѣту на нѣсї пѣтн бгу: **А**ллелїа.

⁶²* ср. 1. Пт. 2,9.

⁶³* моѹа измена, а у изворнику: совѣтамъ.

Ἰκωσ ἑ.

Сз свѣтлымз лицѣмз предстѣвз сдѣлицѣ царѣвѣ, дерзновѣннѣ
взывѣлз ѣсн, прѣблѣженне, во оуслышѣннѣ всѣхъ: всецѣлѣбнѣ сѣла
моѣ ѡ слава хрѣтосѣ ѣсть истинный бгъ, влѣка всѣхъ, мѣртвѣм
воскрешѣлѣ ѡ всѣмз недѣлз ѡгонѣлѣ. За таковоѣ исповѣданнѣ оублѣжѣюще
члѣ, глголемз: Рѣдѣнѣ, оустѣ громогласнѣ бжтѣвѣ хрѣтосѣ: рѣдѣнѣ, ѣзыче
медоточный, вѣщѣлѣ ѣгѣ домостроительствѣ. Рѣдѣнѣ, вѣтѣе
прѣвѣсшагѣ бгословѣм: рѣдѣнѣ, сѣлѣтелю мудрый блгочтѣлѣ. Рѣдѣнѣ,
сладкозвѣчнѣ вѣры свирѣле: рѣдѣнѣ, слабный проповѣднѣе правослабѣм.
Рѣдѣнѣ, прѣжде смѣртнѣ ѣвнѣм днѣм: рѣдѣнѣ, по смѣртнѣ совершѣлѣ
чднѣм. Рѣдѣнѣ, зрѣтелю славы хрѣтосѣ:⁶⁴ рѣдѣнѣ, послѣшателю
молѣщнѣм тебѣ. Рѣдѣнѣ, подѣтелю млтнѣ чѣлѣ трѣбѣющимз: рѣдѣнѣ,
ходѣтѣю блѣгз⁶⁵ почитѣющимз пѣмѣтѣ твоѣ. Рѣдѣнѣ, велнкомѣннѣе ѡ
цѣлѣтелю пантелеѣмонѣ.

Конѣкз ѣ.

Нѣро ѡзлѣлѣ на дѣшѣ твоѣ, бгѣмѣднѣ цѣлѣбнѣе, ѡ
оутѣшнѣтелѣ дхѣ: чѣмѣже по смѣртнѣ чтнѣм ѡстанѣнѣ твоѣ,
блгоухѣннѣмз своѣмз стѣтѣй слѣсмѣрадѣе ѡгонѣюще, ѡцѣлѣннѣ
подаѣтѣ копѣющимз вѣрою бгѣ: Ἄλληλῆῖα.

Ἰκωс ἑ.

Сгдѣ оубрѣшѣ ѣдѣлѣстѣнѣ чтнѣтели многѣлѣтна разѣлѣбелнѣ, млтѣвою
твоѣю, стѣ, воздѣнѣнѣтѣ ѡ ходѣтѣ, мнѣзнѣ оубѣрѣовѣшѣ во хрѣтѣ:
жрецы же бѣсѣвѣстнѣ, зѣвнѣстнѣю снѣдѣемнѣ, подѣнѣгѣшѣ царѣ на
ѣросѣтѣ. тебѣ оубѣ нещѣднѣм за хрѣтѣ стѣрѣжемѣ ѡ ѡпалѣемѣ бѣвшѣ, со
оумнѣлѣннѣмз зѣвѣмз: Рѣдѣнѣ, наслаждѣннѣм зѣмнѣм прѣзрѣвнѣм: рѣдѣнѣ,
блѣгз вѣщѣствѣннѣхъ прѣвѣсшнѣ. Рѣдѣнѣ, ѣкѣ всѣм зѣмнѣм мѣрѣ сегѣ
ннѣкѣчѣтѣже вѣмѣннѣлз ѣсн: рѣдѣнѣ, ѣкѣ слабѣ скорѣтѣкѣщѣю сѣ
ѡтрѣслз ѣсн. Рѣдѣнѣ, недѣлѣннѣм прѣвѣннѣм лѣвлѣннѣм велѣлѣ: рѣдѣнѣ,

^{64*} моѣ изменѣ, а у изворнѣкѣ: хрѣтосѣ.

^{65*} или: блѣгз / блѣгнѣ ?

побѣдївый мѹчїтелей ковѣрства. Рáдѹи́са, не пощади́вый за хрѣ́та жи́зни своeа: ра́дѹи́са, гáвнїыйса врагóмъ враждéбныа плóти. Рáдѹи́са, многобóжїа широтѹ оутѣснїкый: ра́дѹи́са, бжѣтвенноу сілоу їдшлы попрáкый. Рáдѹи́са, острѣйшала стрѣлò, гáзвáщаа врагнè: ра́дѹи́са, предста́телю, застѹпáлїи вѣрѹщыа. Рáдѹи́са, великомч̀ниче и цѣлїтелю пантелеїмонe.

Конда́къ и́.

Страннолѣпноу гáвлáшеса тебе́ гáдъ, ѡбодрáа и соблюдáа въ мѹчéниихъ*⁶⁶ за ѥма ѣгѡ: во о́бразѣ бо прескѹтера ѣрмолаа, клоко́щщесе*⁶⁷ о́слово, въ нéже ввѣрженъ былъ ѣси, ѡхлади, и въ мóри ѡрѣши́кѣ вéлїи ка́мень ѡ вѣи твоеа, и́зведè невреждéнна на зéмлю. тѣ́ же, па́ки предста́въ предъ царè, торжéственнѡ пѣ́лъ ѣси хрѣ́тѹ бгѹ: **А**лла́дїа.

Їко́сѣ и́.

Ке́сь оумнѣ на нѣси водворáса, и нїзѹ на землїи сѣщнхъ не ѡставлáеши, сопребывáа съ нами вeчѣтноу главоу твоею, вели́кїи стрѣ́тотѣрпче хрѣ́товъ, прїемлаа ѡ гáа и подаа просвѣщéнїе и ѡсщ́енїе вопїю́щымъ тебе́ такѡваа: Рáдѹи́са, прем̀рости бжѣтвенныа испóлненный: ра́дѹи́са, промыслéнїа бжѣ́а ѡ насъ таинниче. Рáдѹи́са, бгѡмѹдренныхъ оумѡвъ оу́слаждéнїе: ра́дѹи́са, бгѡлюбéвнхъ дѹшъ оу́веселéнїе. Рáдѹи́са, прескѣтлыи хрѣ́товъ бисере: ра́дѹи́са, ѡсщ́енный дѹшею и тѣломъ. Рáдѹи́са, во двóрѣхъ перворождéнныхъ на нѣси вселїкыйса: ра́дѹи́са, въ приснобл́женныхъ ѡбита́лїи черто́зѣхъ. Рáдѹи́са, свѣ́та трѣ́скагѡ зрїтелю: ра́дѹи́са, въ мл́твахъ къ бгѹ тѣплый ѡ насъ предста́телю. Рáдѹи́са, просвѣщéнїе дѹшáмъ подава́лїи: ра́дѹи́са, скорбáщымъ оутѣшéнїе низпосыла́лїи. Рáдѹи́са, великомч̀ниче и цѣлїтелю пантелеїмонe.

^{66*} моја измена, а у изворнику: мѹчéни́ихъ.

^{67*} моја измена, а у изворнику: клоко́щщесе.

Кондакъ ѿ.

Рѣское ѣстество оудивѣса, пантелеѣмоне, сѣанію въ тебѣ блѣти и богѣтствѣ добродѣтелей: агглобѣнѣй*⁶⁸ ѣтотѣ твоѣй, великомѣ мѣжествѣ въ лютыхѣ страданіихѣ, крѣпцѣй*⁶⁹ любвѣ ко хрѣту и многомѣ состраданію къ людемѣ, въ нѣхѣже творѣши преслѣвнамѣ, во ѣже пѣти: **Аллилуѣа.**

Ікосѣ ѿ.

Рити многовѣщаніи не возмогѣтъ по достоѣнію восхвалѣти борѣніѣ твоѣ, славный доброповѣдникѣ, какѣ непобѣдимою сілою бжѣію юный лѣты побѣди дрѣвнаго и искѣннаго врага, и пограмѣ ідольскѣю прѣлестѣ. мы же, оудивленіѣ испѣлненіи, зовѣмѣ ти: **Радѣса,** радѣстное зрѣлицѣ агглобѣнѣй: **радѣса,** блѣгоговѣнѣное оудивленіѣ члѣкѣкѣвъ. **Радѣса,** кровѣ за хрѣта и злѣавый и въ смѣрти млекѣ источѣвый: **радѣса,** тѣло за негѣ мѣнничестѣй*⁷⁰ смѣрти прѣдавѣй. **Радѣса,** испѣдничестѣва прѣвнло: **радѣса,** доблѣй вѣнне црѣ црѣй. **Радѣса,** тѣмы держѣвца побѣдѣвый: **радѣса,** побѣдою твоѣю нѣныхѣ и земныхѣ ѣбвеселѣвый. **Радѣса,** гѣрнагѣ мѣра ѣвнтѣтелю блѣженный: **радѣса,** дольнагѣ мѣра мѣдрый стрѣнникѣ. **Радѣса,** дрѣво оукрашенное плоды*⁷¹ блѣтнихѣ дарѣваніи: **радѣса,** носѣй доброповѣднаѣ вѣтѣви. **Радѣса,** великомѣнникѣ и цѣлѣителю пантелеѣмоне.

Кондакъ і.

Состраданіѣ испѣлненѣ, ѣкакѣ истинный подражѣтель подѣтелѣ млѣти, гѣда, ѣтнѣый стрѣдѣльчѣ, пантелеѣмоне [сіестѣ, всемлѣтѣвѣымѣ, ѣ негѣ прѣменѣванѣ ѣсѣ], на всѣ прѣтекаѣущѣмѣ къ тебѣ млѣть и злѣвѣа, ѣже и намѣ нескѣднѣ источѣй, ѣ тебѣ копѣющѣмѣ бѣ: **Аллилуѣа.**

⁶⁸* моѣ изменѣ, а у изворнику: агглоподобнѣй.

⁶⁹* моѣ изменѣ, а у изворнику: крѣпкѣй.

⁷⁰* моѣ изменѣ, а у изворнику: мѣчѣнничѣскѣй.

⁷¹* моѣ изменѣ, а у изворнику: плоды.

Їкоуз ї.

Стѣнѣ тѣ твѣрдѣ ѡбръѣтѣ мѡчїтель, никїими же мѡками повѣдїмѣ, покѡнїса сокрѡшїти крѣпость твою зѡвї свѣрїи и ѡстрїамї мѡчїлицинаго колеса, ѡбаче и въ сїмѣ ничтѡже оуспѣ: сїла бо хрїтѡва люботость свѣрїи оукротїи, а страшноє кѡло, на немже ѡбращаемо бѣ тѣло твоє, ѡбїе сокрѡшїса. тебѣ оубо неповѣдїмомѣ стрїтотѣрпцѣ зовѣмъ: Радѡшїса, чїтноє хрїтѡво избранїе: радѡшїса, непорѡчноє бгѡви блгѡуханїе. Радѡшїса, твѣрдый адаманте црїкве: радѡшїса, непоколебїмый стѡлпе, догѡзѡй до нѣсѣ. Радѡшїса, свѣри вїдїмыа оукроцїаи: радѡшїса, драконѡвѣ невїдїмых сокрѡшїаи. Радѡшїса, ѡбагрѣнный твоєю за хрїтѣ кровїю срастворѣнною млекѡмъ: радѡшїса, неѡвѡдѣсмыа прїемый вѣнцы. Радѡшїса, радѡсть причинївый ѡггломѣ и члѣвкѡмъ: радѡшїса, прослѡвленный бгѡмъ на нѣсїи и на землїи. Радѡшїса, нѣожїтелю, лїковѣтѣѡй сѣ мѡченики:⁷² радѡшїса, насыцїаи са лице зрїнемъ хрїтѣ преслѡдкїмъ. Радѡшїса, велїкомчїниче и цѣлїтелю пантелеїмонѣ.

Конѡакъ ѡ.

Мѣснь нїсходнѡю приносїмъ твоємѣ за хрїтѣ заколенїю сцїенномѣ, въ немже вмѣстѣ сѣ кровїю млекѡ нїстечѣ ѡ тебѣ, велїкомчїниче, и мѡсличина, подѣ нѣюже оусѣченѣ бѣлѣ сїи, нїсполнїса всѣ цѣлїтельныа плодѡвѣ. тѣмже хрїтѣ, дївнѡ прослѡвляющемѣ слѡвѡцыа сгѡ, тѣплѣ копїемъ: Алїлаїа.

Їкоуз ѡ.

Свѣтозарнаа лѡча бѣлѣ сїи, бгѡмѡдре, во тьмѣ многобѡжїа сѣдѡщымъ, пѡтѣводѡщаа къ сїнцѣ правды, хрїтѣ бгѣ, сѣмже молїса, во свѣтѣ заповѣдей сгѡ прїснѡ пребывѡти и намъ, сїцѣвѡа радѡстнаа тебѣ приносѡщымъ: Радѡшїса, пресвѣтлаа свѣздѡ, блистѡющаа на мѣсленнѣй⁷³ твѣрди: радѡшїса, лѡчѣ, свѣтѡщаа

⁷²* моја измена, а у изворнику: мѡченикамїи.

⁷³* моја измена, а у изворнику: мѣсленной.

хрѣтонменѣтымѣ людемѣ. Радѣисѣ, тѣинственнѣ ѡблѣстѣваемѣ ѿ сѣнца
 хрѣта: радѣисѣ, оумнѣ зѣмлю ѡбтекѣай. Радѣисѣ, селѣнѣ красное прѣстѣагѣ
 дѣа: радѣисѣ, соудѣ прѣчѣтнѣй, ѣзливѣай ѣсцѣлѣнѣа. Радѣисѣ, чѣтѣтѣ
 сокровѣнице: радѣисѣ, мѣти тѣзонменѣте. Радѣисѣ, црѣтѣа нѣнагѣ
 наслѣднѣче: радѣисѣ, вѣчныѣ славы сопричѣстнѣче. Радѣисѣ, прѣдстѣателю
 бѣдѣствѣующимѣ въ мѣри житѣйствѣмѣ: радѣисѣ, безсрѣбернѣче, помогѣай
 призывѣающимѣ тѣа съ вѣрою. Радѣисѣ, великомѣннѣче ѣ цѣлѣителю
 пантѣлеѣмонѣ.

Кондѣкѣ ѣ.

Влѣти ѡбѣлѣе прѣалѣ ѣсѣ, трѣбѣлѣженнѣ, по ѡбѣлѣю любѣе тѣвоеѣ ко
 хрѣтѣ бѣгѣ: ѣже ѣ ѣакѣ тѣа многоцѣлѣбнымѣ ѣсточнѣкомѣ,
 безмѣзднѣ врачѣующимѣ дѣшѣвныѣ ѣ тѣлѣсныѣ болѣзни
 прѣтекѣающихѣ къ тѣбѣ съ вѣрою ѣ бѣгѣ вопѣющѣхѣ: **А**ллилуѣа.

Ўкосѣ ѣ.

Моѣще многѣстрадѣальныѣ пѣдѣвѣи тѣвоѣ за хрѣта, славыѣнѣй
 стрѣтѣотѣрпѣче, хѣвалнѣмѣ долготѣрпѣнѣе тѣвое, оубѣлѣаемѣ мѣннѣческѣю
 кончѣнѣ, почитѣаемѣ ѣ сѣѣеннѣю пѣмѣтѣ тѣвою, застѣпнѣче нѣашѣ
 ѣ цѣлѣителю, ѣ въ похѣвалѣ сѣсѣвѣа тѣбѣ зѣвѣмѣ: Радѣисѣ, бѣгѣотѣтѣа
 трѣбѣ бѣгѣзѣвѣчнѣа: радѣисѣ, мечѣ, посѣкѣающѣй нечѣстѣе. Радѣисѣ,
 стрѣганнѣй на дрѣвѣ за распрѣстѣршаго рѣцѣ своѣ на дрѣвѣ крѣтнѣмѣ:
 радѣисѣ, ѣакѣ ѡпалѣемѣ за негѣ, прѣлѣстѣи пѣщѣ погасѣлѣ ѣсѣ. Радѣисѣ,
 ѣзвѣамѣ тѣвоѣмѣи врагѣ оумѣзѣвѣнѣй: радѣисѣ, кровѣю тѣвоею тѣоки ѣдѣльскѣа
 кровѣ ѣзѣшѣнѣй. Радѣисѣ, въ кипѣащѣе ѣлово вѣвѣрженнѣй за хрѣта:
 радѣисѣ, погрѣженнѣй за ѣма ѣгѣ въ водѣхѣ морскѣхѣ. Радѣисѣ,
 промыслѣнѣемѣ вѣжѣнѣмѣ неврѣжѣдѣнѣ въ сѣхѣ прѣбѣвѣнѣй: радѣисѣ, ѣакѣ чрѣзѣ
 ѣгнѣ ѣ водѣ мѣченѣй вшѣлѣ ѣсѣ въ покѣѣ нѣнѣй. Радѣисѣ, ѣзливѣай
 нензѣакѣсмыѣ стрѣнѣ мѣти вѣрнѣымѣ: радѣисѣ, бѣгѣосѣтѣрадѣтѣельнѣй врачѣ,
 ѣсцѣлѣнѣа бѣгѣтѣ подѣвѣай. Радѣисѣ, великомѣннѣче ѣ цѣлѣителю
 пантѣлеѣмонѣ.

Кондакъ ѿ.

Многострада́льный и предивный стѣпотѣрпче хрїто́въ и цѣлїтелю на́шъ пантелеїмоне! мѣтвнѡ прїе́мь сїе́ ма́лое ѿ на́съ приноше́нїе: ѿ многообра́зныхъ недѣгѡвъ ицѣлїи ны, и предста́тельствѡмъ твои́мъ сохрани ѿ врагѡъ вїднѡмѡхъ и невїднѡмѡхъ, и вѣчнагѡ мѣченїа и забавитиса́ намъ гдѣ оумоли, да во цр҃квѣи ѣгѡ́ вѣнѣ воспѣва́емъ: **А**ллилуїа, аллилуїа, аллилуїа.

Сей кондакъ гл҃голи трижды.

И паки четѣтсѣ ѿкосъ ѿ-и:

Аг҃ла земнагѡ и небнагѡ чл҃вѣка вѣмѡ тѣ:

И паки кондакъ ѿ-и:

Избранный стѣпотѣрпче хрїто́въ и врачѣ бл҃гѡтнѡй:

МОЛИТВЫ СТОМУ ВЕЛИКОМЧНИКУ И ЦЕЛИТЕЛЮ ПАНТЕЛЕЙМОНУ.*74

МАТВЯ Й-Д.*75

 пресла́вный мѣ́нниче и до́блїй во́нне нѣнагѡ црѣ̀а, пантелеѳмоне всеблѣ́женне, млѣ́тнвагѡ бѣа прензрѣ́днїй подража́телю, ѳже хрѣ́ста на землѣ́ дерзнове́ннѡ исповѣ́давъ и многообря́знымъ за него́ мѡ́жкѣ претерпѣ́въ, нехва́даемый прѣ́лзъ ѣ̀и вѣ́нецъ на нѣсѣ́, и дѣ́же вѣ́чнагѡ наслажда́ешица блѣ́женства и со дерзнове́нїемъ прѣ́толъ триелѣ́чнагѡ вѣ́твѣ́а предсто́иши! ко твоемѹ́ хрѣ́топодража́тельномѹ́ сострада́нїю по вѣ́ѣ прибега́емъ мы грѣ́шнїи, и вседѣ́рднѡ тѣ́а, тѣ́плаго застѹ́пника и предста́теля на́шего, мо́лимъ: не престѣ́й призира́ти на насъ, въ нѹ́ждахъ и скорѣ́ныхъ ѡ́бстоѣ́нїихъ ѡ́щцїихъ, но твоею́ млѣ́твенною по́мощїю и цѣ́лѣвопода́тельною сі́лою и́збавлѣ́й насъ прїснѡ ѿ лю́тыхъ зѡ́лъ, всегубѣ́ительства и всѣ́кїа и́ныа вѣ́ды и болѣ́зни. тѣ́ бо прѣ́лзъ ѣ̀и, сѣ́е, нескѹ́днѡ блѣ́тъ исцѣ́ленїй ѿ сї́а на́шего і́иса хрѣ́ста за тѣ́рдѡю къ немѹ́ вѣ́рѹ́, твої́мъ непоро́чнымъ житї́емъ запечатлѣ́ннѡю, мѣ́нничествомъ же и многоповѣ́дною твоею́ кончи́ною оубѣ́нчѣ́ннѡю, въ неѳже по да́ннѣй ти блѣ́тїи и ѿ хрѣ́ста пантелеѳмонъ, млѣ́ти тезоименї́тъ, наименова́нъ бы́лзъ ѣ̀и. сегѡ́ ра́ди, вѣ́дѹ́ще тѣ́а млѣ́тнваго ко все́мъ по́мощника и цѣ́лїтеля, съ вѣ́рою къ тебѣ́ взыва́емъ: твої́мъ бѣ́гопрїѣ́тнымъ хода́тайствомъ подава́й намъ всѣ́а блѣ́гопотрѣ́бнаа въ житї́и сѣ́мъ и нѹ́жнаа къ вѣ́чномѹ́ сї́сѣ́нїю. мѣ́нническимъ же дерзнове́нїемъ твої́мъ оумо́лїи млѣ́тнваго бѣ́а, да помнѣ́тъ насъ грѣ́шныхъ и недостѡ́йныхъ по велицѣ́й млѣ́ти свое́й, да и́збавитъ ѿ трѣ́са, потѡ́па, ѡ́гна, мечѣ́а и всѣ́кагѡ прѣ́нагѡ гнѣ́ва и преце́нїа,

74 према издању: МОЛИТВЫ гдѹ́ бгѹ́, пресѣ́ѣй вѣ́ѣ, сѣ́ѣмъ оубѣ́днїкѡмъ вѣ́їимъ, чѣ́ѡмыа на моле́ннѣхъ и и́ныхъ послѣ́дованїихъ. Репринтное издание. Печатается по изданию „Молитвы читаемые на молебнах“, Петроград, Синодальная типография, 1915.

75 и́зъ слѹ́жбы со а́кадѣ́стѡмъ.

бл҃говременнѣ подви́зѹа насѹ ко ѡчи́стительномѹ и оумлѣтивѣительномѹ во грѣсѣхѹ нашихѹ пока́нїю, ра́ди мно́жества щедро́тъ своѣхѹ: да пода́тъсѹ всѣмѹ намѹ безвѣдное, ти́хое и бѣоубо́дное житїе, правосла́вномѹ же ро́дѹ нашемѹ ... [ѿмѣкѹ] на всѣ врагѣ побѣ́дѹ и ѡдолѣ́нїе, и всѣхѹ насѹ ѿ врагѹ вѣднмыхѹ и невѣднмыхѹ да сохрани́тъ бл҃гѣтїю своєю́ и непобѣ́димымѹ ѡполчѣ́немѹ а́гг҃лѹ своѣхѹ, ѿмиже ѡгражда́емѹ и настава́лемѹ да пожнѣ́емѹ въ вѣцѣ́ сѣмѹ въ пока́нїи, ѿтотѣ́ и въ творѣ́нїи бѣоубо́дныхѹ дѣлѹ: да сподо́бимсѹ же твоѣмѹ тѣплымѹ предста́тельствомѹ хрѣ́тіанскѹю кончи́нѹ оумлѣ́тити безболѣ́зненѹ, ми́ренѹ, непосты́днѹ, и избе́внннѹ ѿ ко́зней воздѹшныхѹ князе́й тьмы́ и ѿ вѣ́чныхѹ мѹки, и насле́дницы безконѣ́чнагѹ, всебл҃же́ннагѹ цр҃твїа ѿгѹ бѣ́ити. ѿн, оубо́дннче бж҃їи! не преста́и моли́тннѹ за ны́ грѣшныа, да твоѣмѹ хода́тайствомѹ ѿ вре́менныхѹ и вѣ́чныхѹ бѣ́дѹ избе́вленн, велича́емѹ тѣа, застѹпннка на́шего и млѣтвенннка, и вѣ́чнѹ прослава́лемѹ ѡбцаго вл҃кѹ и гд҃а на́шего іиса хрѣ́та, ѿмѹже подо́бае́тъсѹ всѣаа сла́ва, че́сть и поклонѣ́нїе, со безнача́льнымѹ ѿгѹ ѡцѣ́мѹ и пресѣ́тымѹ дх҃омѹ: ны́нѣ́ и прїенѹ́ и во вѣ́ки вѣ́кѹвъ. **ѿмѣнн.**

МЛѢТВА Б-Д. *76

 вели́кїи хрѣ́товѹ оубо́дннче и пресла́внн цѣлѣ́бннче, великомѣ́ннче пантелеѣ́монѣ, дѹшею́ на нѣсѣ́ прѣ́тоаѹ бж҃їю предста́и и прїѹпоста́сныа ѿгѹ сла́вы наслажда́айсѹ, тѣ́ломѹ же и ли́комѹ сѣ́бнмѹ на землѣ́ въ бж҃твенныхѹ хра́мѣхѹ пребыва́ай и да́нною тн̄ свѣ́ше бл҃гѣтїю различнаа исто́чаай чѹде́сѹ! прїзри млѣтннвымѹ твоѣмѹ ѡ́комѹ на предста́щныа лю́ди и ѿтнѣ́и твоѣ́и ікѹнѣ́ оумнѣ́льнѹ мола́щныа и проса́щныа ѿ тебе́ цѣлѣ́бныа по́мощи и застѹплѣ́нїа: протри́ ко гд҃ѹ бг҃ѹ нашемѹ тѣ́плыа твоѣ́а моли́твы́ и испросѣ́ дѹша́мѹ нашымѹ ѡста́влѣ́нїе согрѣ́шенїи. е́е бо мы́, за беззакѹнїа́ на́ша не смѣ́юще возвратн̄ ѡ́чесѹ́ нашихѹ къ высо́тѣ́ нѣнѣ́и, ср҃цемѹ́ сокрѹ́шеннымѹ́ и дѹхѹ́ смире́ннымѹ́ тебе́́ хода́таа́ млѣтннка́ ко вл҃цѣ́́ и млѣтвенннка́ за ны́ грѣшныа

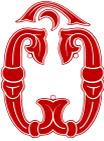
76* ѿзв слѹ́жбы со а́кадїстѹмѹ.

призываемъ, ѿкъ ты прїалъ єси бл҃гть ѿ негѡ недѣги и исцѣлѣти и страсти ѿгонѣти. тебе оубо просимъ: не презри насъ недостѡйныхъ, молѣщихся тебе и твоеѡ помощи трѣбующихъ. буди намъ въ печалехъ оутѣшитель, въ недѣзехъ лютыхъ страждущимъ врачъ, напѣствѣемымъ скорый покровитель, ѡчesy недѣдующымъ прозрѣнїѡ податель, сѣдчимъ и мѣнцемъ въ болѣзняхъ скорый предстатель и исцѣлитель: исходатайствуй всѣмъ всѡ ко спсѣнїю полѣзнаѡ, ѿкъ да твоими ко гдѣ бгѣ мѣтвami получивше бл҃гть и мѣть, прославимъ всѣхъ бл҃гихъ истѡчника и дароподателя бга, єдинаго въ трѣцѣ свѣи славномаго, ѡца и сѡа и свѣаго дха: нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. **Аминь.**

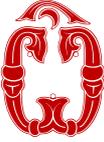
Мѣтвѡ Г-ѡ.

 свѣи великомучениче и целителю пантелеимоне, бга мѣтвaгѡ подражателю! призри бл҃госердїемъ и оуслыши насъ грѣшныхъ, предъ свѣою твоею иконою оусерднѣ молѣщихся. испроси намъ оу гда бга, ємѣже со агглы предстоиши на нѣси, ѡставленїе грѣховъ и прегрѣшенїй нашихъ: исцѣли болѣзни душѣвныѡ и тѣлесныѡ рабѡвъ бжїихъ нынѣ поминѣемыхъ, заѣ предстоѣщихъ и всѣхъ хртїанъ православныхъ, ко твоемѣ заступленїю притекающихъ. єе бо, грѣхъ нашихъ ради, люте ѡдержими єсмы многими недѣги и не имамы помощи и оутѣшенїѡ: къ тебе же прибегаемъ, ѿкъ дадеѡ ти бл҃гть молитисѡ за ны и целити всѡкъ недѣгъ и всѡкъ болѣзнь. даруй оубо всѣмъ намъ свѣими мѣтвami твоими здравїе и бл҃гомѡцїе души и тѣла, преиспѣанїе вѣры и бл҃гочтїѡ и всѡ къ житїю временномѣ и ко спсѣнїю потребнаѡ, ѿкъ да сподобившесѡ тобою великихъ и богатыхъ мѣтей, прославимъ тѡ и подателя всѣхъ бл҃гъ, дивнаго во свѣихъ бга нашего, ѡца и сѡа и свѣаго дха, во вѣки вѣковъ. **Аминь.**

МѦТВА Д-Д.*77

 великій оугодниче хрѣтовѸ, стрѣтоу терпче и врачѸ многомлѣтивый, пантелеимоне! оумлрднеа надо мною грѣшнымъ рабомъ, оуельбиши стenanнѣ и вопль мой, оумлѣтви нѣнаго, верховнаго врача души и телеса нашихъ, хрѣта бѣа нашего, да даруетъ ми исцеленіе ѿ недѣга, ма гнетѣцагѸ. прѣими недостойное моленіе грѣшнѣйшагѸ паче всѣхъ члѣвѣкѸ. посѣти ма блѣтнымъ посѣщеніемъ. не возгнѣшайса грѣховныхъ гѣзвѸ моихъ, помажи тѣла елеемъ млѣти твоеа и исцели ма: да здравъ сый душею и теломъ, остатокъ дней моихъ, блѣтїю бжїею, возмогѸ проверти въ поканіи и оугожденїи бѣу и сподоблюса воспрїѣти блгїи конѣцъ житїа моего. ѿи, оугодниче бжїи! оумоли хрѣта бѣа, да предстательствомъ твоимъ даруетъ здравїе телѸ моемѸ и спїеніе души моеї. **И**минь.

МѦТВА Е-Д.*78

 стїи великомѣниче, целителю и чудотворче пантелеимоне, всензрядный оугодниче бжїи и млѣтвенниче присный хрѣтіанъ православныхъ! достойно нареченъ еси пантелеимонъ, сирѣчь всемлѣтивый, гакѸ прїемый ѿ бѣа блѣть молїтнїса за ны, болѣзни же целїти, и всѣмъ, къ тебѣ притекающимъ, къ жизни временнѣи и ко спїенїю потребнаа подавати. сего ради и мы недостойни, твоеа млѣти сподобившеса, пакн предъ стїою твоєю икѣною къ тебѣ припадаемъ, и тѣа, гакѸ искреннаго оугодника бжїа, нашего же вернаго млѣтвенника и исцелителя, оуерднѣ блгодаримъ, и податела всѣхъ блгѸ гдѣ бѣа нашего ѿ великихъ блгодѣанїихъ, ѿ негѸ тобою намъ бывшихъ, славамъ. прѣими оубо млѣтвнѸ малое сїе млѣтвенное блгодареніе наше, зане не имамы ино что по достоанїю воздати тебѣ: и прочее время житїа нашего не лишї насъ, немощныхъ и грѣшныхъ, твоеа помѣци и млѣтвеннагѸ ходѣтайства оу гдѣ бѣа нашего: емѣже подобаетъ всѣкаа слава, блгодареніе и поклоненіе, оуцѸ и сїѸ и стѣомѸ дхѸ: нынѣ и присно и во вѣки вѣковѸ. **И**минь.

77* наединѣ ѿ лица болѣцагѸ чтомаа.

78* блгодарственаа, по исцеленїи ѿ болѣзни.

ПРОЛОГЪ:*79

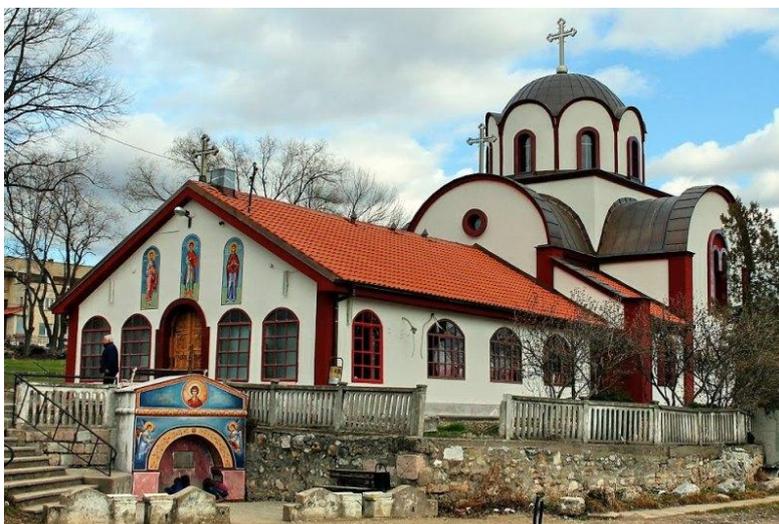
МѢЦА НЮЛА ВЪ КЪЗ ДНЬ ,

СТЪАГѠ ВЕЛНКОМѢНКА Н ЦѢЛѢВНИКА ПАМТЕЛѢЙМОА ,
БЛГВН ОУЕ .

ѢИ БѢШЕ ПРИ МАЖИМІАНѢ ЦАРѢ , Ѡ ГРАДА НИКОМІДИЙСКАГО . ОЦА
ОУЕ ѠВТОРГІА НѢКОЕГО ЕЛНИА , ПОСЛѢДНІ ЖЕ ХРІТІАНИНА БЫВША
СПОБНИМЪ НАКАЗАНИЕ , Ѡ ПРАРОДНІТЕЛЕИ ХА ЧТОУЩА . НАДУЕНЪ ОУЕ
БЫСТЬ ВРАЧЕВСКОМУ ХУДОЖЕСТВУ Ѡ ЕНФРОСИНА , МТРЕ ЖЕ ЕНВОУЛЫ ,
Н СЛАВУ ПРЕВЕЛІКЮ НМОУЩА . ОУЖЕ НМАШЕ ІАКѠ ДОШЕЛЪ БѢ КОНЦА
ХИТРОСТИ . А ІАЖЕ ПО ХРІТѢ ВРАЧЕВЕНЪИ ХИТРОСТИ Н ВѢРѢ , Ѡ ЕРМОЛАА
ПРЕЗВИТЕРА НАДУИСА , ЕЮ ЖЕ ОТРОУЩА НѢКОЕГО СМІЕЮ ОУІЗВЛЕНА МЕРТВА
ЛЕЖАЩА ПРИ ПДТН ВОСКРЕСНІ , ПРИЗВАВЪ ХРІТА . КРЦІЕНЪ ОУЕ БЫСТЬ ЕРМОЛАЕМЪ
ПРЕЗВИТЕРОМЪ , Н ПРИВЕДЕНЪ КЪ ХРІТОВѢ ВѢРѢ . ОБРАЗЪ ЖЕ МДУЕНІА ЕГѠ СІЦЕ
БѢ . СЛѢПЕЦЪ ОУЕ НѢКТО ПРИШЕДЪ КЪ НЕМОУ Н ПОЛУЧН НЦѢЛЕНІЕ Ѡ НЕГѠ .
ВОПРОШЕ ЖЕ БЫСТЬ СЛѢПЕЦЪ Ѡ ЦАРѠ , КТО ЕМОУ НЦѢЛЕНІА БѢШЕ ВИНОВЕ .
ОНЪ ЖЕ РЕЧЕ , ПАМТЕЛЕСОНЪ , СЕБО ЕМОУ ПРЕЖДНЕЕ НМА , ПРИЗВАВЪ ХА , ВОНЫ
ЖЕ Н СЕБЕ РЕЧЕ ВѢРОВАТИ . ПО ОНЪ ОУЕ ѠБІЕ ВЪ ГЛAVОУ ДСѢЧЕ БЫСТЬ .
ПОИТЕЛЕСѠ ЖЕ ПРИВЕДЕНЪ БЫСТЬ КЪ ЦАРЮ , Н ВОПРОШЕ , Н НИЖЕ ѠБѢЩАНИИ
НИЖЕ ПРЕЦЕНЬМИ Ѡ ІАЖЕ ВЪ ХРІТА ВѢРЫ ПОДВИГСА , БІЕНЪ БЫСТЬ ЛЮЧѢ , Н
СВѢЩАМН ЖГОМУ . ІАВНІВЖЕСА ЕМОУ ГДѢ , ВЪ ОБРАЗѢ ЕРМОЛАА ПРЕЗВИТЕРА ,
ДЕРЗАТИ ПОВЕЛѢ . Н ВО ВРАЦЕМЪ ОЛОВѢ , НДѢЖЕ СТЫИ ВЪВѢРЖЕНЪ БЫСТЬ , Н
ВЪ МОРН , БНЕЖЕ ВЪВѢРЖЕСА , МНАШЕСА ЕННЗХОДНТИ І НИМУ . ПРЕБЫВЪ ЖЕ Ѡ
ВѢХЪ НЕ ВРЕДНМУ , Н СВѢРЕМУ ПРДАЕТСА , Ѡ НИХЪ ЖЕ НЕ ПРИКОСНОВЕНЪ
СОХРАЕНЪ . ПРИВЪЗАНЪ ЖЕ БЫСТЬ КЪ КОЛЕСН НАГВОЖДЕНУ ПОЖЬМНІ , Н
НИЗПДЦІЕНУ І ВЫСОТЫ НИЦЪ . ТАЖЕ ПРИЕМЪ МЕНЮ КАЗНЪ , МОЛАШЕСА , Н

79 узето из Дониконовског „Пролога“ за месец јули, лист 713 - 714. Прво штампано издање „Пролога“ је објављено од 1641-1643. године у Москви.

глазѣ ѿ высоты принеся ѿмоу . совершениѣ же мѣтвѣ , и вѣ мѣстѣ
 пантелеѣмона наричущи пантелеѣмона . и внигда хотѣше вѣ вѣно оубѣченѣ
 быти , простѣршъ спекѣлѣтарю роука , прегноуѣа желѣзо и истаѣа ѿакѣ
 вѣокѣ . ѿ сѣмѣ же чюдеса вѣрѣваша вѣонни въ хѣа . тогда сѣбѣи мѣникѣ ,
 вѣленѣ вѣно прѣтѣгѣ , и оубѣченѣ бысть въ главоу . глѣтѣ же сѣа ѿакѣ
 мѣстѣ крѣбе млекѣ истаѣе . и дрѣво мѣслинно на нѣмже прѣвѣзѣа бысть ,
 внизѣа плодѣ израстѣи . чѣтнѣа же мѣци ѿгѣ вѣрнѣи вѣзѣмше погребѣша
 чѣтнѣа , творѣще прѣславнаѣа чюдеса и до сѣго дне , въ славоу хѣтоу бѣѣ и
 въ пользѣ вѣрнѣа . совершѣетѣ же сѣа совѣръѣ ѿгѣ въ нароуниѣи ѿгѣ цѣркѣви .
 ѿгоже мѣтвами хѣте бѣже помѣлѣи и спасѣи насѣ .

Црква св. великомуч. Пантелејмона – општина Пантелеј, град Ниш.

Храм св. великомуч. Пантелејмона – насеље Миријево, град Београд.

Када цароваше безбожни Максимијан,^{*81} свирепи мучитељ хришћана, и када скоро сва васељена беше покривена тамом незнабоштва и велико гоњење притискиваше свуда верујуће у Христа и многи исповедници пресветог имена Христовог биваху убијани, пострада за Христа у Витинијској покрајини,^{*82} у граду Никомидији,^{*83} и свети великомученик Пантелејмон.

Овај славни међу мученицима страдалац Христов родио се у том граду Никомидији од високородног и богатог оца Евсторгија и од матере Евуле. По вери отац му беше многобожац, ватрено одан идолопоклонству, а мати хришћанка, научена светој вери од прародитеља, и она усрдно служаше Христу. И тако, сједињени телесно, они беху раздвојени духовно: он приношаше жртве лажним боговима, а она приношаше жртву хвале истинитоме Богу. Родивши дете о коме је реч, они му дадоше име Пантолеон, што значи: по свему лав, јер се претпостављало да ће храброшћу бити сличан лаву. Но доцније њему би промењено име у Пантелејмон, тојест свемилостив, пошто према свима беше милостив: бесплатно лечаше болеснике и чињаше милостињу сиротињи, обилно раздајући очево богатство невољнима.

Још измалена мати васпитаваше Пантолеона у хришћанској побожности, учећи га да зна јединог истинитог Бога, Господа нашег Исуса Христа, и да верује у Њега, и да Му угађа добрим делима, а да се одвраћа од идолопоклоничког многобоштва. И дечко пажљиво слушаше

^{80*} преузето из [„Житија светих за месец јули“](#) преп. Јустина (Поповића), стр. [655-670](#).

^{81*} царовао од 305. до 311. године.

^{82*} Витинија – северозападна област Мале Азије, на обалама Црнога Мора, Босфора и Цариградског мореуза. Ова област позната је од давних времена; свој назив добила је од Витина, који су се доселили у њу из Тракије. Витинија је била сликовита, плодна и изобиловала стоком. Године 546. пре Христа Витини су потпали под власт Персијанаца, но од 327. год. Витинија је опет постала самостална држава; године пак 75. пре Христа Витинија је, по завештању цара Никодима III, прешла Римљанима, као самостална провинција, са посебним проконзулом. Хришћанство се у Витинији појавило у време апостола (1. Пт. 1,1). У време Плинија Млађег, који је управљао Витинијом, и цара Трајана (98-117) ту је било много хришћана не само по градовима него и по селима. При Диоклецијану (284-305. г.) у Витинији је било страховито гоњење на хришћане. У 4. и 5. веку у Витинији су држани многи црквени сабори поводом разних јереси.

^{83*} Никомидија – у старини диван град на обали Мраморног мора.

материне поуке и усвајаше их, уколико је то било могуће у његовим годинама. Но, каква штета и губитак! његова добра мати и учитељица у младим годинама својим отиде ка Господу, оставивши сина још непунолетна и несазрела. После њене смрти дечко лако пође трагом очеве заблуде: отац га често вођаше к идолима и учаше га многобожачком незнабожју.

Затим дечко би дат у граматичку школу. А када с одличним успехом изучи сву световну философију јелинску, отац га даде у медицинску школу једном чувеном лекару Ефросину да изучи лекарску вештину. Оштроуман, дечко лако схваташе све што му је предавано, и убрзо превазиђе своје вршњаке, па мало чиме не беше раван и самом учитељу. При томе он беше добре нарави, красноречив, леп, и на све је чинио врло пријатан утисак; а беше познат и самом цару Максимијану. Јер у то време Максимијан борављаше у Никомидији; мучећи хришћане, он двадесет хиљада њих сажеже у цркви на Божић,^{*84} и уби светог Антима епископа,^{*85} и многе кроз разне муке предаде на разне смрти. У царску палату овог мучитеља често долажаше лекар Ефросин са лекаријама или к самом цару или к његовим дворјанима, јер тај лекар даваше лекове целом двору царском. А када Ефросин долажаше у дворцац, са њим долажаше и младић Пантолеон, пратећи свога учитеља, и сви се дивљаху његовој лепоти и памети. И цар, видевши га, упита: „Откуда је, и чији је син?“ Добивши одговор, цар нареди учитељу да што пре и што боље научи младића лекарској вештини, желећи да га свагда има поред себе као достојног да предстоји цару и служи му. У то време младић већ беше близу пунолетства и зрелости.

У те дане бејаше у Никомидији стари презвитер по имену Ермолај,^{*86} који се из страха од незнабожаца скривао са немного хришћана у једном малом и незнатном дому. Пут пак Пантолеонов, којим је он одлазио од своје куће к учитељу и враћао се, водио је поред тог малог дома у коме се крио свети Ермолај. Посматрајући кроз прозорчић младића који је често пролазио туда, Ермолај је по лицу и погледу његовом познао да је он добре нарави; и дознавши Духом да ће младић бити изабрани сасуд Божји, Ермолај једном изиђе у сусрет младићу и замоли га да на кратко време сврати код њега у дом. Смирен и послушан, младић уђе у дом к старцу. Посадивши га поред себе, старац га распитиваше о пореклу и

---

^{84*} спомен њихов празнује се 28. децембра.

^{85*} спомен његов 3. септембра.

^{86*} види његово Житије под 26. јулом.

родитељима, о вери и о целокупном животу његовом. Младић му исприча све подробно, и каза му да му је мати била хришћанка и умрла, а отац му је жив и сходно многобожачким законима поштује многе богове. И упита га свети Ермолај говорећи: А ти, добро чедо, којој би вери желео припадати, очевој или мајчиној? – Младић одговори: Мати моја, док беше жива, учаше ме својој вери, и ја заволех њену веру. Но отац, као силнији, приморава ме на незнабожачке законе и жели да ме намести у царској палати у чину блиских и великашких војника и слугу царевих. – Свети Ермолај опет упита: А каквој те науци учи твој учитељ? – Младић одговори: Учи ме науци Асклипија, Хипократа и Галена,^{*87} јер тако хоће мој отац; а и учитељ мој вели да ако ја изучим њихову науку, онда ћу лако моћи лечити сваку болест по људима.

У овим речима свети Ермолај нађе повод за користан разговор, и поче у срцу младићевом, као на доброј земљи, сејати добро семе речи Божјих, говорећи: Веруј ми, добри младићу, истину ти говорим; наука и вештина Асклипија, Хипократа и Галена мале су, и мало могу помоћи онима који им прибегавају. Усто и богови, које почитују цар Максимијан, твој отац и остали незнабошци, ништавни су, и нису ништа друго до бајка и обмана малоумних. Једини пак истинити и свемоћни Бог јесте Исус Христос. Ако будеш веровао у Њега, онда ћеш самим призивањем свечесног имена Његовог моћи исцељивати сваку болест. Јер је Он слепима вид давао, губаве очишћавао, мртве васкрсавао, ђаволе, којима се незнабошци клањају, једном речју из људи изгонио. Па не само Он сам, него су и хаљине Његове давале исцељења: јер жена која је дванаест година боловала од течења крви, чим се дотаче краја од хаљине Његове, одмах се исцели. Али, ко може потанко испричати сва чудесна дела Његова? Јер као што је немогуће избројити песак морски и звезде небеске и капље водене, тако је немогуће побројати чудеса Божија и исказати величија Његова. А и сада је Он крепки помоћник слугама Својим: утешава ожалошћене, исцељује болне, избавља од беде и ослобађа од свих вражјих зала, не очекујући да буде умољен од овог или од оног, него предухитрује молитве и сам покрет срца. Силу пак чинити све то Он даје и онима који Га љубе, а дарује им још и већа чудотворства; напоследку им даје бесконачни живот у вечној слави небеског царства.

Слушајући овакве речи светог Ермолаја Пантолеон им вероваше као истинитима, примајући их у срце своје и наслађујући се њима умом својим, и рече светоме старцу: То сам ја много пута слушао од моје мајке,

---

^{87*} Знаменити лекари у старини.

и често сам је виђао како се моли и призива тог Бога о коме ми ти сада говориш.

Од тога дана Пантолеон је сваки дан долазио к старцу и наслађивао се његовим богонадахнутим поукама, и тако напредовао у познању истинитог Бога. И када се враћао од учитеља Ефросина он није одлазио кући својој док претходно не би посетио старца и добио од њега корисне поуке. Но једном када се повраћао од учитеља и мало сврнуо с пута, њему се догоди да наиђе на мртво дете које беше ујела огромна гуја која лежаше ту близу умрлога детета. Видевши то, Пантолеон се најпре уплаши и мало одступи. Затим помисли у себи овако: Сада треба да испитам и дознам је ли истина оно што ми старац Ермолај говори. – И погледавши на небо рече: Господе Исусе Христе, иако сам недостојан да Те призивам, ипак, ако хоћеш да постанем слуга Твој, јави силу Своју и учини да у име Твоје ово дете оживи а гуја утине.

И тог часа дете као пренувши се од сна устаде живо, а гуја се раседе напола и црче. Тада Пантолеон, поверовавши потпуно у Христа, подиже к небу своје телесне и духовне очи и благослови Бога с радошћу и сузама, благодарећи Му што га изведе из таме на светлост познања Свога. Онда журно оде светом Ермолају презвитеру, припаде к чесним ногама његовим просећи свето крштење; и исприча му шта се догодило, како мртво дете оживе силом имена Исуса Христа, и како црче смртоносна гуја. Свети Ермолај устаде и пође са њим да види угинулу змију; и видевши је он захвали Богу за учињено чудо, помоћу кога Он приведе Пантолеона к Своме познању. Вративши се у дом, он крсти младића у име Оца и Сина и Светога Духа, и одслуживши свету литургију у унутрашњој одаји својој, причести га Божанским Тајнама Тела и Крви Христове.

По пријему светог крштења Пантолеон остаде код старца Ермолаја седам дана, поучавајући се Божјим речима, говореним му кроз старчева уста, и благодаћу Христовом: као са извора пијаше живу воду и гојаше душу своју на изобиље плодова духовних. Осмога дана он оде својој кући, и отац га упита: Чедо, где си провео толико дана? Ја сам био узнемирен због тебе. – Свети одговори: Био сам са учитељем у царевом дворцу, лечили смо болесника кога цар веома воли, и нисмо се одмицали од њега седам дана док му не повратисмо здравље.

Ово говораше свети, и говораше не лаж, него под видом приче саопштавајући истину на тајанствен и загонетан начин: јер у уму свом он називаше својим учитељем светог Ермолаја презвитера, под царевим дворцем он подразумеваше ону унутрашњу одају у којој се изврши

Божанска Тајна, а болесником именоваше своју душу, љубљену Царем Небеским, која беше седам дана лечена духовним лечењем.

Када сутрадан Пантолеон оде к учитељу Ефросину, овај га упита: Где си био толико дана? – Он одговори: Отац мој, купивши имање, посла ме да га примим, и ја се задржах пажљиво разгледајући све што се тамо налази, јер је купљено веома скупо. – И ово он говораше у преносном смислу о крштењу, које беше примио, и о осталим тајнама хришћанске вере које беше сазнао и које су све неисказано скупоцене, превазилазећи сва богатства, јер су оне крвљу Христовом стечене. Чувши то, Ефросин престаде питати даље.

Блажени Пантолеон беше пун благодати Божје, носећи унутра ризницу свете вере. Он се силно брињаше о оцу свом, како да га изведе из таме идолодемонства и приведе к светлости познања Христовог. И разговарајући с њим, он му мудро говораше у причама и питањима: Оче, због чега богови, начињени у стојећем ставу, како су испочетка постављени, тако и до данашњег дана стоје, никада не седају, а они, који су начињени у седећем ставу, до данашњег дана седе и никада не устају? – Отац му одговори: Чедо, твоје ми питање није довољно јасно, те ти не могу на њега одговорити. – А свети, стално постављајући оцу и друга слична овоме питања, учини да овај посумња у своје богове и да постепено распознаје лаж и заблуду идолопоклонства. И отац већ престаде поштовати онако идоле, као што их је раније поштовао свакодневно им приносећи многобројне жртве и клањајући им се, и поче их презирати и не клањати им се. Видећи то, Пантолеон се радоваше што је у оцу свом побудио бар сумњу према идолима, иако није успео да га потпуно одврати од њих. Много пута хтео је Пантолеон да поразбија идоле свога оца, којих беше много у њиховом дому, али се уздржаваше, једно – да не разгневи оца кога по заповести Божјој треба поштовати, а друго – очекујући да сам отац познавши истинитог Бога, узажели да својом руком поразбија идоле.

У то време доведоше к Пантолеону слепца који просаше исцељење говорећи: Молим ти се, смилуј се на мене ослепљеног и лишеног слатког видела; сви лекари, колико год их је у овоме граду, лечили су ме, али ми ни најмање не помогоше, него ми и последњи зрачак светлости, који сам могао видети, одузеше заједно са целокупним имањем мојим; много сам потрошио награђујући их, међутим од њих добих не исцељење него губитак и штету. – Свети га упита: Када си све имање дао тим лекарима од којих ниси имао користи, шта ћеш онда дати мени ако добијеш

исцељење и прогледаш? – Слепац одговори: Последње што ми је остало, нешто мало, све ћу то радо дати теби. – Светитељ на то рече: Дар прогледања и виђења светлости даће ти Отац светлости, истинити Бог, преко мене, недостојног слуге Свог, а то што си обећао мени, немој давати мени него раздај ништима.

Чувши то Евсторгије, отац Пантолеонов, рече Пантолеону: Чедо, не усуђуј се подухватити се ствари коју не можеш урадити, иначе ћеш бити исмејан. Јер шта ти можеш учинити више од лекара, бољих него што си ти, који су га лечили и нису га могли излечити? – Светац одговори: Нико од тих лекара не зна какав лек треба дати овоме човеку као што ја знам, јер постоји огромна разлика између њих и Учитеља мога који ми је открио овај лек. – Отац његов, мислећи да он говори о своме учитељу Ефросину, рече: Чуо сам да је и учитељ твој лечио овог слепца, али му ништа није помогао. – Пантолеон одговори: Почекај мало, оче, и видећеш силу мога лека. – Рекавши то, он прстима додирну очи слепоме говорећи: У име Господа мог Исуса Христа који просвећује слепе, прогледај! – И одмах се отворише очи слепоме и он прогледа.

И у тај час Пантолеонов отац Евсторгије поверова у Христа заједно са прогледалим човеком, и обојица бише крштени од светог Ермолаја презвитера, и напунише се велике духовне радости о благодати и сили Христовој. Тада Евсторгије стаде разбијати све идоле у дому свом; у томе му помагаше и син његов свети Пантолеон; и пошто их поразбијаше у комаде, они их бацише у једну дубоку јаму, па затрпаше земљом.

После тога светитељев отац Евсторгије поживе кратко време, па се престави ка Господу. Пантолеон пак, поставши наследник огромног имања очевог, одмах дарова слободу робовима и робињама, пошто их обилно обдари; а имање стаде раздавати потребитима: убогим, ништима, удовицама и сиромасима. Он обилажаше тамнице, и посећујући све који су патили у оковима, он их утешаваше лековима и снабдеваше свима потребама. На тај начин он беше не само лекар рана него и бедноће људске, јер сви добијаху од њега обилну милостињу, и убоги се обогаћиваху његовом дарежљивошћу, а у лечењу му помагаше благодат Божја. Јер њему би дат одозго дар исцељења и он бесплатно лечаше сваку болест не толико апотекарским лековима колико призивањем имена Исус Христова. Тада се Пантолеон показа да је уствари Пантелејмон, тојест свемилостив, јер и по имену и стварно он свима указиваше милост и никога не отпушташе од себе празна и неутешна; неимућнима даваше помоћ, а болесне лечаше бесплатно. И к њему се обрати сав град са својим болесницима, напустивши све остале

лекаре, јер се ни од кога не добијаху тако брза и потпуна исцељења као од Пантелејмона који успешно лечаше и ни од кога плате не примаше. И сав народ слављаше име свемилостивог и бесплатног лекара, а остале лекаре осуђиваху и исмеваху. Услед тога код лекара се појави немала завист и мржња према светитељу; то отпоче још од онога времена када гореспоменути слепац прогледа. А то отпоче на следећи начин.

Једнога дана када тај слепац, који прогледа благодарјећи светом Пантелејмону, хођаше по граду, угледаше га лекари, и говораху између себе: Није ли то онај што беше слеп и искаше од нас да га излечимо, и ми не могосмо? а како он сада види? ко и каквим леком га излечи и отвори му очи? – И упиташе њега самог, како је прогледао. И тај човек не сакри да је то учинио лекар Пантелејмон. А они знајући да је он ученик Ефросинов рекоше: Великога учитеља велики ученик. – Међутим они не знађаху да преко Пантејлемона дејствује сила Христова, и не знајући изрекоше истину да је Пантелејмон велики ученик великога учитеља – Исуса Христа. Но иако устима лицемерно хваљаху светитеља, они у срцима својим из зависти смишљаху зло и мотраху за њим, тражећи против њега неку кривицу, да би га погубили. И приметивши да он одлази у тамнице и тамо лечи ране сужњима који страдаху за Христа, изађоше пред Максимијана мучитеља и рекоше: Царе, младић за кога си наредио да га науче лекарској вештини, желећи да га имаш поред себе у своме двору, презревши твоју милост према њему, обилази тамнице и лечи сужње, хулитеље богова наших, подједнако с њим мудријашећи противу богова и друге придобијајући за то своје злоумље. И ако ти не погубиш њега убрзо, створићеш себи не малу муку, јер ћеш видети како се многи, преварени његовим учењем, одвраћају од богова. У самој ствари, лекарску вештину којом Пантолеон исцељује, он приписује не Ескулапу^{*88} или коме другом од богова, него некаквом Христу, и сви које он лечи верују у Њега.

Тако говорећи, клеветници молише цара да нареди да позову слепца, исцељеног Пантолеоном, да би се сам уверио у истинитост њихових речи. Цар одмах нареди да пронађу тог прогледалог слепца. Када га пронађоше и доведоше пред цара, цар га упита: Реци, човече, како Пантолеон исцели очи твоје? – Овај одговори: Призва име Христово, дотаче се очију мојих, и ја одмах прогледах. – А ти шта мислиш, упита га цар, ко те исцели: Христос или богови? – Овај одговори: Царе! ови лекари које видиш око себе лечили су ме дуго време веома брижљиво, и све ми

---

^{88*} грчко-римски бог лекарске вештине: Ескулап или Асклипије.

имање узели, али ми не само ни најмање не помогаше него ми и оно мало вида што имах одузеше, и тако ме потпуно ослепише. Међутим Пантолеон само призвавши име Христово учини те прогледах. Сада ти сам, о царе! расуди и реши, ко је бољи и истинити лекар: или Ескулап и остали богови који дуго време беху призивани али ништа не моглоше помоћи, или Христос кога Пантелејмон само једном призва и Он ме одмах исцели?

Не знајући шта да одговори на то, цар стаде по обичају свих мучитеља приморавати овога на идолопоклонство, и рече: Не лудуј, човече, и не спомињи Христа, јер је очигледно да ти богови дадоше вид. – Међутим исцељени, ни најмање не обраћајући пажњу на цареву власт и не бојећи се претњи мукама, одговори Максимијану смелије него еванђелски слепац,^{*89} некада изведен од фарисеја на испитивање: Ти си сам луд, о царе! када следе богове своје називаш даваоцима вида; и сам си сличан њима, зато не желиш да видиш истину.

Напунивши се гнева, цар нареди да га убију мачем. И би одсечена глава добром исповеднику имена Исуса Христа, и он оде да у незалазној небеској светлости гледа лице у лице Онога кога исповеди на земљи добивши телесни вид. Тело његово свети Пантелејмон откупи од убице и покребе га крај тела свога оца.

После тога цар нареди да позову к њему Пантолеона. Док војници вођаху светитеља к цару, он певаше речи псалма Давидова: „Боже, славо моја, немој мучати, јер се уста безбожничка и уста лукава на ме отворише ...“, и остало из Псалма 108. И стаде пред земаљским царем телом, а умом стајаше пред Царем Небеским. Гледајући на њега без гнева, цар Максимијан му стаде кротко зборити: Нисам добре ствари слушао о теби, Пантолеоне; кажу да ти силно хулиш и унижаваш Ескулапа и остале богове, а славиш злом смрћу погинулог Христа, и на Њега се надаш, и Њега јединог називаш Богом. Није ти непознато, како сам велику пажњу обратио на тебе и како сам велику милост показао према теби, да те и у моју палату примах, и учитељу твоме Ефросину заповедих да те хитно научи свој лекарској вештини, да би ти неодступно свагда био поред мене; а ти си, презревши све то, отишао к противницима мојим. Уосталом, ја нећу да верујем ономе што се прича о теби, јер су људи навикли да говоре многе неистине. Ја сам те због тога и позвао, да ми ти сам кажеш истину о себи и изобличиш лажну клевету завидљиваца на тебе, приневши великим боговима, као што доликује, жртву пред свима.

---

^{89*} Јн. 9,1-39.

Светитељ одговори: Делима треба више веровати него речима, о царе! јер се истина далеко више познаје из дела него из речи. Веруј причама што си чуо о мени, да се ја одричем Ескулапа и осталих богова ваших, а прослављам Христа, јер из дела Његових ја познадох да је Он једини истинити Бог. Ево, чуј бар укратко дела Христова: Он је створио небо, утврдио земљу, васкрсавао мртве, давао вид слепима, очишћавао губаве, речју подизао са одра ослабљене. Шта су слично учинили богови које ви почитујете, не знам; и могу ли учинити? Ако пак хоћеш сада да познаш свемогућу силу Христову, одмах ћеш је видети у самом делу: нареди да овде донесу ма ког болесног човека који лежи на самртном одру и од кога су лекари дигли руке, и нека дођу ваши жреци и призову своје богове, а и ја ћу призвати Бога мог, па који од богова исцели болесника, тај нека буде признат за јединог истинитог Бога, а остали нека буду одбачени.

Цару се допаде овај светитељев предлог и нареди одмах да потраже таквог болесника. И би донесен на одру човек који дуго година беше сав узет и не могаше владати ни једним делом свога тела, и беше као неко неосетљиво дрво. Дођоше и идолопоклонички жреци, искусни у лекарској вештини, и предложише светитељу да најпре он призове свога Христа. Но светитељ им на то рече: Ако ја призовем мога Бога, и Бог мој исцели овог ослабљеног, кога ће онда исцелити богови ваши? Него ви прво призовите богове ваше, и ако они исцеле болесника, онда чега ради и призивати мога Бога?

Тада жреци стадоше призивати своје богове: један Ескулапа, други Зевса, овај Дијану, они друге бесове, и не би ни одјека, ни одзива. И дуго се они трудише у својим богомрским молитвама, али без икаквог успеха. Светитељ пак, видећи њихов узалудни труд, насмеја се. Приметивши да се насмеја, цар се обрати Пантолеону речима: Пантолеоне, ако можеш, призивањем твога Бога учини ти здравим овога човека. – Светитељ на то рече: „Нека одступе жреци“. И они одступише. Тада светитељ приђе одру, па подиже очи своје к небу и стаде се молити говорећи: Господе! услиши молитву моју, и вапај мој нека изађе преда те. Немој одвратити лица свога од мене; у дан кад сам у невољи, пригни к мени ухо своје; у дан кад те призивам, брзо ме услиши (Пс. 101,2-3), и јави силу Своју пред онима који Те не знају, о Царе сила! јер је све могуће Теби. – Пошто се помоли тако, светитељ ухвати ослабљенога за руку говорећи: У име Господа Исуса Христа устани и буди здрав! – И одмах устаде ослабљени, и осети снагу у целом телу, и хођаше радујући се, па узевши постељу своју, однесе је кући својој.

Видевши ово чудо, многи од присутних повероваше у Христа, а идолопоклонички жреци шкргутаху зубима на слугу Христовог и говораху цару: Ако овај остане у животу, укинуће се приношење жртава боговима, и ми ћемо бити исмејани од хришћана. Стога, погуби овога што пре, о царе! – Тада цар рече светитељу: Пантолеоне, принеси жртву боговима, да не погинеш бадава. Не знаш ли колико је људи погинуло што не послушаше наредбе наше и одрекоше се богова наших? Зар ниси сазнао како љуто би мучен старац Антим?^{*90} – Светитељ одговори: Који год умреше за Христа, нису погинули него су се обрели у вечном животу. И када је Антим, стар и немоћан телом, могао поднети жестоке муке за Господа нашег, утолико пре ја, млад и снажан телом, треба да неустрашиво претрпим све муке на које ме будеш ставио. Јер ја сматрам да је мени губитак не умрети за Христа, а добитак – умрети за Њега.

Тада цар нареди да мученика обесе нага на мучилишном дрвету, па да му железним ноктима стружу тело и горећим свећама опаљују ребра. А он, подносећи ове муке, погледа на небо и рече: Господе Исусе Христе! дођи к мени у овај час, и дај ми трпљење, да бих до краја могао издржати муке. – И јави му се Господ у обличју презвитера Ермолаја, и рече му: Не бој се, ја сам с тобом. – И одмах слугама мучитељима клонуше руке и постадоше као мртве, те испадоше из њих мучилишна оруђа и свеће се угасише.

Видевши то, цар нареди да мученика скину са мучилишта, па га упита: У чему је сила твога чаробњаштва, те и слуге изнемогоше, и свеће се погасише? – Мученик одговори: Чаробњаштво је моје Христос, чија свемоћна сила чини све. – Цар му изврати на то: А шта ћеш радити, ако те ставим на веће муке? – Мученик одговори: У већим мукама већу силу Своју јавиће Христос мој, дајући ми веће трпљење, да бих те посрамио. А ја, претрпевши веће муке за Њега, добићу већу награду од Њега.

Тада мучитељ нареди да се у великом казану растопи олово и у њега баци мученик. Када олово стаде кључати, мученика приведоше казану, а он подиже очи своје к небу и помоли се говорећи: Чуј, Боже, глас мој када Ти се молим; од страха вражија избави душу моју. Сакриј ме од гомиле безаконика и од мноштва оних што чине неправду (Пс. 63,2-3). – Док се он тако мољаше, опет му се јави Господ у облику Ермолаја, и узевши га за руку уђе с њим у казан, и тог часа се угаси огањ и остину олово, а мученик певаше псаламске речи: Ја завапих к Богу, и Господ ме чу. Вечером и јутром и у подне тужим и уздишем, и чуће глас мој (Пс. 54,17-18).

---

^{90*} спомен његов празнује се 3. септембра.

Присутни се дивљаху чуду, а цар повика: Шта ће ово бити, када се и огањ угаси и олово охлади? Каквом ћу онда муком мучити овог мађионичара? – Присутни предложише: Нека буде бачен у дубину морску, па ће одмах погинути, јер неће моћи омађијати море. – И нареди мучитељ да се то учини. Слуге онда дохватише мученика и одведоше на море; тамо га посадише у чамац, везаше му велики камен око врата, отпловише далеко од обале, па га бацише у море, а сами се вратише на обалу. Када светитељ би бачен у море, њему се опет као и раније јави Христос у облику Ермолаја, и камен о врату мучениковом постаде лак као лист, те се мученик са њим држаше на површини мора не тонући, и иђаше по води као по суву, вођен десницом Христовом као некада Петар, и изађе на обалу певајући и славећи Бога, и ступи пред цара.

Запањен оваквим чудом, цар узвикну: Каква је сила мађиоништва твог, Пантолеоне, те си и море омађијао? – Светитељ одговори: И море се покорава Господу свом и испуњује вољу Његову. – Цар упита: Еда ли ти и морем владаш? – Мученик одговори: Не ја него Христос мој, Саздатељ и Господар свеколике видљиве и невидљиве твари. Он влада како небом и земљом, тако и морем: јер су по мору путеви Његови, и стазе Његове по великим водама (Пс. 76,20).

После тога мучитељ нареди да се ван града спреми звериње гледалиште, па да мученик буде предат зверовима да га поједу. И слеже се сав град на то гледалиште, желећи да види како звери растржу дивног и невиног младића. На гледалиште дође и цар, и привевши мученика показиваше му прстом зверове, говорећи: Они су спремљени за тебе; зато ме послушај, поштуј своју младост, сажали се на лепоту тела свог, па принеси боговима жртве, да не умреш злом смрћу, раскидан зубима зверова. – Но светитељ изјави да више воли да га звери растргну него да послуша такав лукави савет и наредбу. И њега бацише зверовима. А Господ и ту, јавивши се светитељу у облику презвитера Ермолаја, запуши уста зверовима и учини их кроткима као јагањце, те они притрчаваху к светитељу и лизаху му ноге. Он их глађаше руком, и сваки звер се труђаше да дође под светитељеву руку, те стога потискиваху један другог. Видећи то, народ се дивљаше и громогласно клицаше: Велик је Бог хришћански! нека буде пуштен невин и праведни младић!

Разјаривши се силно, цар изведе војнике са исуканим мачевима против оних који слављаху Христа Бога, те убише многе из народа који повероваше у Христа. А нареди цар да и зверове побију. Видевши то, мученик узвикну говорећи: Хвала Ти, Христе Боже, што не само људи него и зверови умиру за Тебе.

И оде цар са гледалишта ојађен и бесан, а мученика врже у тамницу. Побиијене пак људе узеше њихови рођаци и погребоше их, а зверови бише остављени да их поједу пси и месождерне птице. Али и ту се догоди дивно чудо: иако ту звериње лежаше много дана, њих се не дотакоше ни пси ни птице, нити се пак лешеви њихови усмрдеше. Дознавши за то, цар нареди да их побацају у дубоку јаму и заспу земљом. Односно мученика пак он заповеди да се начини страشان точак, начичкан оштрим гвожђем. Када за њега привезаше светитеља и стадоше окретати точак, нека невидљива сила одмах изломи точак на парчад, која се разлетеше и смртно ранише многе који стајаху близу, а мученик сиђе с точка читав и неповређен.

И страх спопаде све због таквих чудеса, којима се Бог прослављаше у Своме светитељу. А цар силно запањен упита светитеља: Ко те научи да чиниш тако велика мађионичка дела? – Светитељ одговори: Не мађиоништву него истинској хришћанској побожности научен сам од светог мужа, презвитера Ермолаја. – Цар упита: А где је тај твој учитељ Ермолај? Желимо да га видимо. – А мученик, сазнавши Духом да се Ермолају већ приближио мученички венац, одговори цару: Ако наредиш, ја ћу га позвати к теби.

И пусти цар светитеља, у пратњи три стражара војника, да позове презвитера Ермолаја. Када мученик стиже ономе дому у коме живљаше презвитер, старац чим га угледа упита га: Због чега си дошао, чедо? – Мученик одговори: Господине оче, цар те зове. – На то старац рече: Благовремено си дошао да ме зовеш, пошто се приближи час мога страдања и смрти; јер ноћас ми се јави Господ говорећи: „Ермолаје, ваља ти много пострадали за мене, слично служи моме Пантелејмону“.

Рекавши то, старац радосно пође с мучеником и предстаде цару. Угледавши презвитера, цар га упита за име. А он, казујући своје име не сакри ни веру своју, громогласно објављујући да је хришћанин. Цар га понова упита, говорећи: Имаш ли још кога с тобом исте вере? – Старац одговори: Имам два саслужитеља, истинске слуге Христове, Ермипа и Ермократа.

Тада цар нареди да и њих доведу пред њега. И упита цар ту тројицу служитеља Христових: Ви ли одвратисте Пантолеона од наших богова? – Свети одговорише: Сам Христос Бог наш призива к Себи оне које сматра достојнима, изводећи их из таме идолодемонства на светлост познања Свога. – Оставите сада ваше лажне речи, продужи цар, и поново обратите Пантолеона к боговима, па ће вам се опростити прва кривица ваша, и ви

ћете се удостојити части од мене, да ћете ми постати најприснији пријатељи у дворцу моме. – Светитељи одговорише: Како можемо ми то учинити, када и сами хоћемо да умremo са њим за Христа Бога нашега?! Ни он, ни ми нећемо се одрећи Христа, нити ћемо принети жртве глумим и бездахним идолима.

Рекавши то, они сав ум свој обратише к Богу и стадоше се молити, подигавши очи своје к небу. И јави им се одозго Спаситељ, и одмах настаде земљотрес и усколеба се то место. И рече цар: Видите ли како се богови разгневише на вас, те колебају земљу! – Светитељи одговорише: Добро си рекао да се од богова ваших затресе земља, јер они попадаше са својих места на земљу и разбише се, оборени силом Бога нашег који се разгневио на вас.

Док они то говораху дотрча к цару гласник из идолишта и обавести га да сви њихови идоли падоше на земљу и разбише се у прах. А безумни цар, видећи у свему томе не силу Божју него мађиоништво хришћана, повика: Заиста, ако ове мађионичаре убрзо не погубимо, онда ће цео град пропасти због њих. – И нареди цар да Пантелејмона одведу у тамницу, а старца Ермолаја и његова два пријатеља, подвргнувши многим мукама, осуди на посечење мачем. И тако три света мученика: презвитер Ермолај и његови саслужитељи, Ермип и Ермократ, довршивши свој мученички подвиг, заједно предстадоше Светој Тројици у слави небеској. (Њихов спомен је 26. јула).

После погубљења трију светих мученика цар поново изведе преда се светог Пантелејмона и рече му: Ја многе обратих од Христа к нашим боговима, а једино ти нећеш да ме послушаш. Већ и учитељ твој Ермолај са оба пријатеља своја поклони се боговима и жртву им принесе, и ја их одликовах високим звањима у моме дворцу. Поступи и ти тако, да би се с њима удостојио исте части. – Мученик пак, знајући Духом да су свети скончали, рече цару: Нареди им да дођу овамо да их видим пред тобом. – Цар одговори: Нису сада овде, јер сам их послао у други град да приме велико богатство. – Мученик на то рече: Ето, ти си и не желећи рекао истину, послао си их одавде предавши их на смрт, и они су стварно отишли у небески град Христов да приме богатства која око не виде.

Видећи да ни на који начин не може склонити мученика на њихово зловерје, цар нареди да га жестоко бију, и ставивши га на љуте муке, осуди га на смрт: да му се мачем одсече глава а тело сажеже огњем.

Војници онда узеше мученика и поведоше изван града на посечење. Идући на смрт, свети појаше псалам Давидов: „Много пута војеваше са мнош, али ме не савладаше. На леђима мојим ораше грешници“, и остало

из тога псалма (Пс. 128,2-3). Када војници изведоше мученика ван града нешто више од једног потркалишта, тада дођоше на место где Господу беше угодно да слуга Његов сконча. Ту они привезаше светог мученика за маслину. Целат приђе и удари мачем светитеља по врату, али се мач сави као восак, и тело светитељево не задоби рану, јер светитељ још не беше завршио своју молитву. Запањени, војници повикаше: „Велик је Бог хришћански!“ Па, припавши к ногама светитељу, рекоше: Молимо те слуго Божји, помоли се за нас, да се отпусте греси наши које учинисмо према теби по царевом наређењу.

Када се светитељ мољаше, чу се глас с неба, упућен њему, који потврђиваше промену имена његова; јер га Господ уместо Пантолеоном назва Пантелејмоном, јавно му дајући благодат да самилосно прима све који му прибегавају у свакојаким невољама и мукама; и позиваше га Господ на небо. Испуњен радостју, светитељ нареди војницима да га посеку, а они не хтеше, јер се бојаху и дрхтаху. Тада им светитељ рече: Ако не извршите што вам је наложено, нећете добити милости од Христа мога.

Онда војници приступише и прво целиваше сви тело његово; затим наредише једноме и он одсече главу мученику, и место крви потече млеко. А та маслина тог тренутка се окити родом својим од дна до врха. Видевши то, многи од присутног народа повероваше у Христа.

О овим чудесима која се ту збише би извештен цар; и он нареди да се та маслина одмах посече и исецка, па заједно са телом мучениковим сажеже. Међутим, када се огањ угаси, верници узеше тело светитељево из пепела, неповређено огњем, и чесно га сахранише на оближњем имању учењака Адамантија.

Лаврентије, Васоје и Провијан, мученикови домашњи, који су издалека пратили светог мученика и посматрали сва страдања његова, и чули глас упућен му с неба, написаше његово житије и страдање и предадоше светим црквама у спомен мученика, на корист читалаца и слушаалаца, а у славу Христа Бога нашег са Оцем и Светим Духом слављеног сада и увек и кроза све векове. **Амин.**^{*91}

---

^{91*} свети Пантелејмон би посечен 27. јула 305. године. У месецослову Василијевом говори се да су се крв и млеко, што су истекли при посечењу светитеља, чували до десетог века и давали исцељење вернима: о томе се говори и у грчком стихованом прологу из дванаестог века. Мошти су биле пренете у Цариград, а одатле већи део пренет у Париз, у 14. веку почивале су у Влахеринској цркви у Цариграду. Део светитељевих моштију налази се сада у Светој Гори у руском манастиру Светог Пантелејмона.

ΩΓΛΑΒΛΕΗΕ:

Па́мѧть сѣ́гѧ великомѣ́ника ѿ цѣ́лїтѣлѧ пантелеї́мона.....	1
На ма́лѣй вечерни.....	1
На вели́цѣй вечерни.....	3
На оѣ́трени.....	10
На лі́тургїи.....	28
Ванѡ́нѧ сѣ́ѡмѧ великомѣ́никѧ [ѿ цѣ́лїтѣлѧ] пантелеї́монѧ, пѣ́вѧемый за не́дѧжнѧ.....	30
Ѧ́ка́дїстѧ сѣ́ѡмѧ великомѣ́никѧ ѿ цѣ́лїтѣлѧ пантелеї́монѧ.....	36
Мѡлї́тѧвы сѣ́ѡмѧ великомѣ́никѧ ѿ цѣ́лїтѣлѧ пантелеї́монѧ.....	46
Страда́нє свето́г великомѣ́ченика Пантелеї́мона.....	52

